Nr. 284. Poniedziałek 13 Grudnia 1886. Rok 76.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. - Listy należy frankować Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł, półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej", otrzymują cało- i półroczni abonamenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumernją od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 cnt., drudzy 30 cnt — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 7 grudnia b. r. zezwolić najmiłościwiej, w skutek własnej prośby szefa sekcyi w państwowem Ministerstwie skarbu, Aleksandra Mérey von Kaposmére, na przeniesienie go w stały stan spoczynku i zarządzić, ażeby mu przy tej sposobności wyrażone zostało Najwyższe uznanie za jego wierną i znakomitą działalność służbową.

Minister handlu zamianował asystentów pocztowych: Ignacego Tenczarowskiego, Stanisława Krupskiego, Salamona Bardacha, Leopolda Goldberga, Teofila Drzymałę. Ludwika Bieleckiego, Jana Brasona, Antoniego Rumijowskiego, Emila Wysockiego, Franciszka Pająka, Jana Pawłowskiego, Floryana Grunera, Abrahama Rotha, Leona Męsowicza, Onufrego Diakowicza, Emanuela Haydera de Schönfeld, Wiktora Staszyńskiego, Antoniego Wilińskiego i Macieja Szyszkowskiego oficyałami pocztowymi, zaś dyrekcya poczt i telegrafów przeznaczyła Pawłowskiego do Brzeżan a Męsowicza do Brodów, pozostawiając innych na dotychczasowych miejscach służbowych.

C. k. krajowa dyrekcya skarbu zamianowała kancelistę galicyjskiej prokuratoryi skarbu, Karola bar. Jorkascha, oficyałem kancelaryjnym, a ukwalifikowanego podoficera Józefa Dziurę, kancelistą przy kierujących władzach skarbowych *).

*) Powtórzone z nr. 282 z powodu pomyłki druku.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 13 grudnia.

Najnowszy komunikat rządu rossyjskiego, umieszczony w *Praw. Wiestniku*, zdaje się być jednym więcej argumentem na uzasadnienie przypuszczenia, że sprawa bułgarska weszła istotnie na drogę rokowań dyplomatycznych. Komunikat rzeczony powołuje się na znany okólnik, wystosowany do przedstawicieli Rossyi za granicą, w sprawie zapatrywań petersburskiego urzędu zagranicznego na wyniki misyi generała Kaulbarsa, omawia obszernie jeszcze raz te rezultaty, a zarazem poddaje krytyce zachowanie się rządu bułgarskiego, podnosząc przytem z naciskiem, iż chociaż rząd carski odwołał z Bułgaryi swych agentów, nie myśli bynajmniej o rozluźnieniu węzłów, łączących to księstwo z Rossyą. Przez odwołanie generała Kaulbarsa i innych przedstawicieli dyplomatycznych, rząd rossyjski chciał jedynie okazać, iż nie może uznać obecnego porządku rzeczy, w którym drobna—zdaniem tego rządu — mniejszość, pochwyciwszy ster władzy, uważa się za uprawnioną do kierowania według osobistego upodobania losami ludu bułgarskiego i czynić go narzędziem rewolucyjnych namiętności, oddziaływujących zgubnie na moralność publiczną. W dalszym ciągu komunikat odzywa się nader pochlebnie o dodatnich przymiotach ludu bułgarskiego, stara się wykazać, iż początkiem wszystkiego złego, źródłem obecnego przesilenia był zamach filipopolski i przychodzi ostatecznie do wniosku, że gdyby obecny anarchiczny stan miał pociągnąć się dłużej, należałoby się na seryo obawiać, aby Bułgarya nie zamieniła się w ognisko anarchii i rewolucyjnych tendencyj, które mogłyby ciężko zagrozić pokojowi i porządkowi na Wschodzie. Wobec tego—oświadcza dalej komunikat—rząd cesarski, mając jedynie i wyłącznie na względzie utrzymanie pokoju na Wschodzie i stojąc na gruncie traktatów międzynarodowych, zamierza i w przyszłości także starać się w porozumieniu z innemi Mocarstwami o uchylenie presyi, ciążącej na Bułgaryi i przywrócenie tam prawnego porządku. Rząd cesarski, odsuwając raz na zawsze insynuacyę, jakoby podstawą jego akcyi były jakiebądź samolubne zamiary, oświadcza, iż nie pogodzi się z żadnemi takiemi kombinacyami, któreby pod pozorem prawowitości mogły tylko posłużyć do utrwalenia anormalnych stosunków, wśród których już od dłuższego czasu znajduje się Bułgarya.

Naszkicowana powyżej enuncyacya rządu rossyjskiego wywołała w ogóle zadowalające wrażenie, a to głównie z tej racyi, iż odsuwa najpierw podejrzenie, jakoby Rossya w obecnym procesie bułgarskim powodowała się przeważnie samolubnemi planami, a powtóre, iż komunikat zapewnia o intencyi rządu cesarskiego wytrwania na gruncie traktatu berlińskiego, co znowu daje rękojmię, iż po stronie Rossyi jest rzeczywiście chęć załatwienia przesilenia w drodze pokojowej. Natomiast przebywająca właśnie w Wiedniu deputacya bułgarska nie może z komunikatu powyższego zaczerpnąć otuchy, jakoby na obranej przez nią drodze dało się osiągnąć porozumienie z Rossyą. W Petersburgu wzbraniają się stanowczo nakłonić do uznania obecnej regencyi za legalną, i nie chcą wchodzić w jakąkolwiek styczność z organami, których mandaty pochodzą czy to od tej regencyi, czy od zgromadzenia narodowego. Takie zapatrywanie wyraził także ambasador rossyjski w Wiedniu, ks. Łobanow, w czasie piątkowego przyjęcia deputacyi, a na jej zapytanie co do widoków otrzymania posłuchania w Petersburgu dał odpowiedź, która poniekąd musiała odebrać delegatom ochotę przedsiębrania dalekiej podróży nad Newę. Ambasador oświadczył, iż delegaci mogą liczyć co najwięcej na to, iż w Petersburgu zostaliby przyjęci jako prywatne osoby, nigdy zaś w charakterze urzędowych reprezentantów ludu bułgarskiego. W tej chwili nie wiadomo jeszcze, co uczyni deputacya, czy uda się, lub też zaniecha zupełnie pielgrzymki do Petersburga; ostateczna jej decyzya będzie zawisłą od instrukcyi z Sofii, o którą prosiła, przedstawiwszy w odnośnej relacyi telegraficznej położenie rzeczy, jakie znalazła w ambasadzie rossyjskiej.

Sejm krajowy.

(*II. Posiedzenie z dnia 11 grudnia*).

Uzupełniając sobotnie krótkie streszczenie początku obrad, zaznaczyć przedewszystkiem winniśmy, iż po odczytaniu pisma Trybunału krakowskiego w sprawach karnych, zawiadamiającego, że śledztwo wdrożone przeciwko b. posłowi Janowi Kochanowskiemu zostało zaniechane dla braku istoty czynu, podano do wiadomości Izby następujący spis petycyj:

Eustachy Jachimowski, emerytowany dyrektor szkoły, o zmianę ustawy szkolnej z r. 1873 w tym kierunku, aby emeryci nauczyciele pobierali płacę z góry.

Rada szkolna w Brzuchowicach i La-

1)

Stefan Batory
w obec reformy sądownictwa polskiego.

(Z powodu trzechsetletniej rocznicy zgonu Batorego.)

I.

Nie najmniejsza to, pośród wielu innych, zasługa Stefana Batorego, iż sprawie reformy najwyższego sądownictwa polskiego głębszą poświęcił uwagę, chętnego jej użyczył poparcia i z właściwą sobie energią do pomyślnego doprowadził rezultatu, przeparłszy wespół ze szlachtą, na sejmie z roku 1578, konstytucyą, która powołała do życia nową instancyę sądową — Trybunał główny koronny.

Instytucyę Trybunału wiązano zazwyczaj z osobą Batorego w ten sposób, iż uważano go za inicyatora i niemal wyłącznego jej twórcę. Dokładniejszy rozbiór źródeł historycznych nie pozwala kwestyi całej posuwać tak daleko; wykazuje on, że inicyatywa do naprawy sprawiedliwości wyszła od kogo innego, że na długo jeszcze przed powołaniem Batorego na tron polski zajmowano się nią żywo i gorliwie, dyskutowano nad nią w literaturze i na sejmach, walczono o nią wytrwale i konsekwentnie. Za Batorego doprowadzono tylko do skutku rzecz dawno już rozpoczętą i przygotowywaną; jeżeli zaś chodzi o jego zasługi w tej sprawie, to nie można już stawić pytania, czy monarcha ten rzecz tę poruszył, ale raczej, czy i o ile przyczynił się do jej urzeczywistnienia.

I z tego punktu widzenia rzecz oceniając, nie podobna zaprzeczyć wielkiej zasługi Batorego, bo nie mniej wiele zdziałać może dla jakiejś myśli ten, kto ją urzeczywistnia, jak i ten, kto ją podnosi, a zazwyczaj realizacya przedstawia o wiele więcej trudności niż inicyatywa. Wglądnijmy bliżej w stosunki ówczesne, uprzytomnijmy sobie wszystkie przeszkody, z jakiemi reforma walczyć musiała, osądźmy sprawiedliwie trudność odpowiedniego rozwiązania sprawy, a dojdziemy do przekonania, że współudział Batorego w ustanowieniu Trybunału stanowi w dziejach tego monarchy nierównie może piękniejszą kartę, aniżeliby stanowić mogła prosta inicyatywa i dokonanie reformy bez żadnej walki, bez żadnych przeszkód, jak to pojmowano dotychczas.

Z wieków średnich wniosła ze sobą Polska w czasy nowsze zapatrywanie, że król jest reprezentantem wszelkiej w kraju sprawiedliwości a zarazem sędzią najwyższym. Zakres kompetencyi sądów królewskich przedstawia się zatem, jeszcze przez cały wiek XVI przed ustanowieniem Trybunału, bardzo obszernie. Obejmuje on przedewszystkiem cały szereg spraw ważniejszych, których rozpoznania nie chciano przyznać sądom niższym, które zatem należały przed sąd królewski w pierwszej (a zarazem ostatniej) instancyi. Z tego tytułu rozsądza król przedewszystkiem sprawy, stanowiące naruszenie interesu publicznego, interesu państwa, zwłaszcza zaś cięższe sprawy kryminalne, zagrożone karą śmierci, infamii lub konfiskaty majątku. Dalej wykonywa on orzecznictwo dyscyplinarne nad urzędnikami państwa, w razie, jeżeli ci dopuścili się jakiegoś nadużycia władzy urzędowej, i to bez względu na to, czy urzędnik zajmuje wyższe czy też niższe stanowisko w hierarchii urzędniczej, sądzi we wszystkich sprawach dotyczących osoby, zwierzchności, dóbr i dochodów królewskich, jednem słowem, sięga swoją władzą sądowniczą we wszystkie ważniejsze stosunki ówczesnego życia publicznego i wywiera na nie w ten sposób wpływ przeważny i decydujący. Co zaś najciekawsza, to zasada, że wszelka, chociażby najdrobniejsza, najmniej ważna sprawa procesowa, drogą apelacyi wprowadzoną być może przed sąd królewski, tak, iż tylko od uznania strony interesowanej zależało, czy poprzestać chce na wyroku instancyi niższej, czy też w każdym razie wywołać orzeczenie królewskie.

Przytem podnieść musimy, że król rozstrzygał nie tylko sprawy szlachty, ale sprawował także najwyższe sądownictwo w sprawach mieszczan, a częściowo także i duchowieństwa. Mieszczaństwo otrzymało za Kazimierza Wielkiego osobny sąd najwyższy na zamku krakowskim dla spraw prawa magdeburskiego, atoli przywilej, który sąd ten wprowadził, zastrzegł wyraźnie, iż stronom wolno będzie, jeżeli się spodziewają otrzymać „lepsze prawo i pomyślniejszy wyrok", odwołać się do króla, w którego imieniu rozstrzygać miał ostatecznie sąd, złożony z deputatów sześciu miast (*iudicium sex civitatum*). Właściwie tedy tylko sąd sześciu miał był instancyą najwyższą dla spraw miejskich a i ten sąd działał tylko w imieniu i z ramienia królewskiego. Pokąd jednak sąd sześciu miast zachował wyłączne dla siebie orzecznictwo najwyższe w sprawach miejskich, tak długo mieszczanie mogli mówić o własnej swojej instancyi apelacyjnej, bo instancya ta składała się wyłącznie z reprezentantów mieszczaństwa. Niebawem jednak — już w wieku XV — zaczyna się wyrabiać samoistna jurysdykcya właściwego sądu królewskiego w sprawach miejskich, która znaczenie sądu sześciu miast coraz bardziej na drugi plan usuwa i dla siebie coraz większą zagarnia władzę. W wieku XVI sąd sześciu miast istnieje wprawdzie z nazwiska, ale faktycznie sąd królewski wykonywa niemal wyłącznie orzecznictwo najwyższe w sprawach miejskich. Podobnież rozszerza się także znaczenie jego ze względu na sprawy duchowne. W kwestyach, dotyczących stosunków wewnętrznych kleru, działają wprawdzie zawsze, bez żadnej konkurencyi sądów świeckich, wyłącznie sądy duchowne; ale w innych sprawach duchownych, które po części wchodziły także w zakres spraw świeckich, zwłaszcza zaś w sprawach o dochody duchowieństwa, jak czynsze, dziesięciny i t. p., chwieje się coraz bardziej powaga sądownictwa duchownego, a rozszerza znaczenie sądów świeckich, a więc także i sądu królewskiego jako ostatniej dla tego rodzaju spraw instancyi. Rzecz cała w praktyce nie jest początkowo ustaloną, bo kler dąży w w zasadzie do utrzymania powagi sądów duchownych, atoli nieprzeparta siła stosunków staje mu w tej mierze na przeszkodzie. Kiedy zaś w roku 1563 zniesiono egzekucyę wyroków duchownych, samo duchowieństwo udaje się w sprawach o dochody kościelne przed sądy świeckie, które bądź co bądź gwarantowały mu przynajmniej wykonanie wyroków.

Sąd królewski mieścił w sobie kilka składników. Obok króla należał doń przedewszystkiem sędzia i podsędek tej ziemi, w której sądy królewskie się odbywały, następnie zaś senatorowie, przypadkowo na dworze królewskim obecni, których król do orzecznictwa za każdym razem wyznaczał. Zasiadając w tym wypadku jako sędziowie przy boku monarchy, zwali się oni assessorami. Wobec króla znaczenie obu tych składników, zarówno członków sądu ziemskiego jako też i assessorów, usuwało się jednak na drugi plan; bo tylko król, i nikt zresztą więcej, rozstrzygał o treści wydać się mającego wyroku; inni członkowie sądu zajmowali wobec niego tylko stanowisko doradcze, nie zaś rozstrzygające. Okoliczność ta wskazuje, iż w zakresie sądownictwa najwyższego, król miał władzę nieograniczoną. Czasami zdarzało się, iż król rozstrzyganie

szkach murowanych o podwyższenie płacy nauczycielowi.

Nauczyciele w Siemianówce o przeniesienie tamtejszej szkoły z V kl. płac do III i zorganizowanie tej szkoły na więcej klasową.

Rady szkolne w Dublanach, Srokach, Malechowie i w Rzęśnie Polskiej, o przeniesienie nauczyciela miejscowej szkoły ludowej do wyższej kategoryi płacy.

Osady Pawłowa i Krzywe w powiecie jarosławskim o wydzielenie ich z gminy Majdan i utworzenie z nich samoistnej gminy.

Gmina Dobra w powiecie Jarosławskim o opust podatków.

Rada gminna Tarnowa o zmianę postanowień §. 74 al. 3 i 75 ustawy budowlanej z dnia 28 kwietnia 1882 r.

Rada gminna Wieliczki o zmianę postanowień § 74 al. 3 i §. 75 ustawy budowlanej z dnia 28 kwietnia 1882 r.

Gmina Jodłówka Tuchowska o przyjęcie na fundusz krajowy żywienia Aloizy i Prefiny Rompala w kwocie 297 zł. 53 ct.

Gmina Bobrowniki małe o rozliczenie należytości konkurencyjnych na budowę szkoły w Rudce.

Gminy Rudka, Bobrowniki małe i Komorów, o zapomogę na budowę szkoły.

Zwierzchność gminy Zatora o poparcie u Rządu potrzeby utworzenia sądu powiatowego w tejże gminie.

Wydział powiatowy w Kamionce Strumiłowej o uchwalenie ustawy o przymusowej asekuracyi i względem przymusowego zaopatrywania w sikawki ogniowe.

Rada gminna Mikołajowiec i Sierakowiec o zezwolenie na przeniesienie odpłaty podatków z urzędu podatkowego w Brzesku do Tarnowa.

Rada szkolna miejscowa w 'Gdowie o podwyższenie płacy nauczycielowi.

Tarkowska Janina, nauczycielka, o podwyższenie płacy.

Drozd Stanisław, nauczyciel, o zapomogę.

Kurowski Feliks, kierujący nauczyciel w Zadzieszówce o wliczenie do emerytury lat służby spędzonej na zastępstwie nauczyciela i o pięciolecie.

Kudelski Władysław, kierownik szkoły w Stanisławowie o zwrot kwoty, zapłaconej po raz drugi do funduszu emerytalnego.

Nidecka Jadwiga, nauczycielka w Ryglicach, o podwyższenie pensyi lub udzielenie zapomogi.

Chodacka Joanna, Tuziekiewiczówna Aleksandra i Broszówna Anastazya nauczycielki z Tarnowa o podwyższenie płacy.

Bucmaniuk Łukasz, nauczyciel w Smarzowie o zapomogę.

Wojciechowski W., Lesiecki F., oficyałowie przy szpitalu kr. św. Łazarza w Krakowie o dodatek aktywalny.

Paraf. komitet w Babicach o zapomogę.

Paraf. komitet gr. kat. w Krakowie o zapomogę.

Gmina Kalwarya Zebrzydowska o prawo poboru opłat od napojów na lat 12.

Dyrekcya lwowskiego zakładu głuchoniemych o subwencyę.

Zaller W., dzierżawca myta na drodze kraj. Żółkiewsko-Krystynopolskiej w Nowym Dworze i Błotni o zwolnienie od dalszej dzierżawy.

Tow. gorzelników polskich w Galicyi o utworzenie w Dublanach stacyi doświadczalnej gorzelnictwa i laboratoryum chemicznego.

Nauczyciele szkół ludowych okręgu krakowskiego o wliczenie dodatków służbowych do stałej płacy.

Misiński Erazm, kierownik szkoły w Stryju o subwencyę dla tejże szkoły.

Rada szk. miejscowa w Bronowicach Małych, o podwyższenie płacy nauczycielowi tamtejszemu.

Rada szk. miejscowa w Bronowicach Wielkich o toż samo.

Rada szk. miejscowa w Bieńczycach, o to samo.

Rada szkolna w Mogile, o to samo.

Prezentkiewicz Franciszek, Zając Franciszek, Prus Teodor i Gajda Antoni, nauczyciele w Wadowicach, o podwyższenie im płac dotychczasowych.

Nowolecka Jadwiga z Krakowa, o stypendyum na kształcenie się w spiewie.

Stęczyński Bogusz Zygmunt, literat, o subwencyę.

Rada szkolna miejscowa w Skawinie, o podwyższenie płac tamtejszych nauczycieli.

Wydział powiatowy w Krakowie o ustawę obowiązującą gminy i obszary dworskie do zaopatrywania się w ulepszone przyrządy ogniowe.

Grono nauczycieli z Halicza o podwyższenie płacy.

Flasińska Felicya, wdowa po etatowym pisarzu przy szpitalu krajow. św. Łazarza o przyznanie jej pensyi wdowiej.

Komitet parafialny gr. kat. w Dyniskach o zapomogę na wewnętrzne urządzenie cerkwi w Nowosiółkach kardynalskich.

Zytkiewicz Jan, były urzędnik powiatowy, obecnie nauczyciel ludowy w Lachowcach o udzielenie emerytury.

Konopka Ksawery o subwencyę dla Towarzystwa Opieki nad weteranami wojsk polskich z r. 1830—31.

Gettlich Antoni, dyrektor szkoły wydziałowej żeńskiej w Krakowie, o podwyższenie dodatku służbowego.

Sikorski Marceli, opiekun sierót po Karolu Kesslerze o zapomogę dla tychże sierót.

Towarzystwo bratniej pomocy szkoły agronomicznej we Wiedniu o zapomogę.

Stasiak Ludwik, artysta-malarz z Krakowa o subwencyę.

Lubaczewska Helena o subwencyę na kształcenie się w spiewie.

Tymaczkowska Zofia o zapomogę.

Wydział powiatowy buczacki o przeniesienie Rady szkolnej okr. z Czortkowa do Buczacza.

Ten sam o zmianę ustawy szkolnej z 2 lutego 1885 r.

Ten sam o zarządzenie, aby wybory do sejmu z kuryi większych posiadłości odbywały się w Czortkowie, a nie w Zaleszczykach.

Ten sam, o zmianę § 98 ustawy gminnej.

Ten sam o podwyższenie taks za podwody wojskowe.

Ten sam, o przymusową asekuracyę budynków włościańskich i miejskich.

Ten sam, w sprawie sadzenia drzewek przy drogach.

Serafina Szafrowska, nauczycielka o zapomogę.

Maresz Leontyna o zapomogę,

Leon Dąbrowski, dyrektor szkoły wydziałowej w Samborze, o wliczenie lat służby, spędzonej przy szkole realnej we Lwowie.

Artur i Helena Bieńkowscy o zapomogę na opłacenie taksy szkolnej swego syna.

Grono nauczycieli i nauczycielek szkół ludowych w Wieliczce o podwyższenie płac.

Michalina Zdanowiczówna, uczennica szkoły dla przemysłu artystycznego we Lwowie, o subwencyę na kształcenie się w rysunkach.

Wawrzyniec Wilczkiewicz, nauczyciel z Żabna, o przeniesienie go w stan spoczynku.

Przy odczytywaniu petycyj, na wniosek posła Henzla, polecono komisyi drogowej, ażeby sprawozdanie o petycyi wydziału powiatowego w Bóbrce, w sprawie dojazdów kolejowych, przedłożyła w bieżącej jeszcze sesyi.

Poseł Skrzyński Adam otrzymał urlop ośmiodniowy.

Wniosek p. Struszkiewicza, w sprawie nieoddawania kolei transwersalnej pod zarząd kolei Karola Ludwika, oraz ewentualnego upaństwowienia tej ostatniej kolei (Wniosek ten podaliśmy wczoraj w całej osnowie), przekazano komisyi kolejowej, a wniosek księdza Kopycińskiego, o zniżenie lat wysługi nauczycieli szkół ludowych z 40 na 35 lat, odesłano do komisyi szkolnej.

JE. poseł **S m o l k a** referuje o petycyi Zwierzchności gminnej miasta powiatowego Sanoka, o zezwolenie na pobór w latach 1887 do 1892, 80 prct. dodatku do podatku konsumcyjnego od wina i mięsa. Następnie w przedmiocie poboru opłat gminnych od napojów spirytusowych i od piwa w gminie Oświęcim. Uchwalono bez dyskusyi.

Poseł brabia Władysław **B a d e n i** przedstawia sprawozdanie w przedmiocie udzielenia koncesyi na pobór opłat mytniczych: a) gminie Babinie, b) obszarowi dworskiemu w Nowej Grobli, c) gminie wspólnie z obszarem dworskim w Łuchach, d) obszarowi dworskiemu w Grabowie, e) obszarowi dworskiemu w Wołczyńcu, f) gminie w Niepołomicach, g) obszarowi dworskiemu w Potoczyskach. (Sprawozdawca p. Badeni).

Izba uchwaliła bez dyskusyi.

Następuje wybór komisyj.

Poseł **T o r o s i e w i c z** wnosi, ażeby głosowano imiennie. JW. Marszałek oświadcza, że poseł zapewne tak to rozumie, ażeby oddawano kartki przy imiennem wywoływaniu posłów według spisu alfabetycznego. W ten też sposób postanawia Izba głosować do komisyj: budżetowej i szkolnej.

W skutek wyborów skład komisyj jest następujący:

Komisya administracyjna z siedmnastu członków: Na 104 głosujących, wybrani: Chamiec, Czerkawski, Dzieduszycki Tadeusz, Janko, Jędrzejowicz Adam, Kaszewko, Koziebrodzki Szczęsny, Kozłowski, Leniński, Max Onyszkiewicz, Pilat, Romer, Siemiginowski Szeptycki, Żarski. Żywicki.

Komisya budżetowa: Abrahamowicz, Badeni Kazimierz, Badeni Stanisław, Chrzanowski, Goldman, Hausner, Jędrzejowicz Stanisław, Kowalski, Madeyski, Potocki Artur, Sapieha Adam, Sapieha Władysław, Scipio, Skałkowski, Smarzewski, Stadnicki Stanisław, Stadnicki Jan

Komisya lustracyjna z dziewięciu członków następujących: ks. Arcyb. Issakowicz, Lasocki, Mochnacki, Mroczkowski, Popiel, Sawa, Tyszkiewicz, Wasilewski. Wernicki.

Komisya prawnicza z siedmiu członków; wybrani: Fruchtman, Lenartowicz, Madeyski, Siengalewicz, Żarski, Zawadzki, Zoll.

Ks. Adam Sapieha prosi, ażeby ze względu na zdrowie wykreślić go z proponowanych członków do komisyi bankowej.

Komisya bankowa składa się zatem z jedenastu członków, a mianowicie: Badeni Kazimierz, Gorayski, Łubieński, Mandyczewski, Polanowski, Russocki, Simon, Smarzewski, Weigel, Wodzicki Ludwik, Zucker.

Komisya drogowa z dwunastu członków: Borkowski, Brykczyński, Czaykowski Alfons, Dembowski, Gnoiński Wincenty, Gross, Jaworski, Koziebrodzki Władysław, Męciński, Tarnowski Stanisław junior, Torosiewicz, Żurowski.

Komisya górnicza z ośmiu członków: Chamiec, Gorayski, Hausner, Ochrymowicz, Sapieha Władysław, Skrzyński, Słonecki.

Komisya gospodarstwa krajowego z siedmnastu członków: Augustynowicz, Gnoiński Jan, Gorayski, Gross, Henzel, Jędrzejowicz Edward, Klucki, Langie, Polanowski, Popiel, Potocki Roman, Sanguszko, Sapieha Adam, Struszkiewicz, Wierzbicki, Wodzicki, Zamoyski.

Komisya gminna z czternastu członków: Badeni Kazimierz, Czaykowski, Gorecki, Jędrzejowicz Adam, Koziebrodzki Władysław. Lasocki, Lenartowicz, Mieroszowski, Męciński, Pilat. Rozwadowski Tomisław, Starowiejski, Wasilewski, Wolański Władysław.

Komisya petycyjna z dwudziestu czterech członków: Biliński, Bobczyński, Buchwald, Gniewosz, Golejewski, Kapri, Kopyciński, Korytowski, Kuczkowski, Lenartowicz, Mazaraki, Merunowicz, Michałowski, Pławicki, Płaziński, Rosner, Rozwadowski Bolesław, Sawa, Siemiginowski, Siczyński, Skrzyński, Strasser, Tyszkowski, Zborowski.

Komisya kolejowa z siedmiu członków: Borkowski Mieczysław, Gross, Hausner, Jaworski, Korytowski, Stadnicki Jan, Struszkiewicz.

Komisya szkolna z piętnastu członków: Czartoryski Jerzy, Czerkawski, Dunajewski, biskup, Dzieduszycki Wojciech, Łoziński, Majer, Małecki, Pilat, Rey, Romańczuk, Romanowicz, Solecki, biskup; Tarnowski Stanisław (starszy), Wierzbicki, Zoll.

Po wyborze komisyi i ogłoszeniu rezultatu wyborów, które trwały do godziny trzeciej, zawiadamia JW. **M a r s z a ł e k**, że ukonstytuowały się już komisye: gospodarstwa krajowego, administracyjna, kolejowa, górnicza, gminna i drogowa, a inne komisye wzywa, ażeby natychmiast przystąpiły do ukonstytuowania się. Posiedzenie na tem się skończyło po godzinie trzeciej. Następne 3cie posiedzenie w poniedziałek o godzinie 11 rano.

(X) **K o m i s y a - m a t k a** zebrała się w piątek na naradę w sprawie wyboru do innych komisyj sejmowych. Do komisyi-matki wybrani zostali z klubu prawicy: Koziebrodzki Szczęsny, Golejewski. Tarnowski Stanisław rektor, Potocki Artur, Polanowski;

z klubu centrum: Dembowski, Dzieduszycki Tadeusz. Stadnicki Stanisław, Męciński;

z grupy: Adam Sapieha, Brykczyński;

z lewicy: Czerkawski i Gross;

z dzikich: Chrzanowski.

Stało się, że w skutek porozumienia centrum z grupą i dzikiemi, centrum zyskało w komisyi-matce większość. W skutek tego wybory do komisyi wypadły w duchu centrum.

Najżywsze budził zainteresowanie wybór do **k o m i s y i   b u d ż e t o w e j**. W roku zeszłym należeli do komisyi budżetowej posłowie:

Abrahamowicz, Badeni Kazimierz, Badeni Stanisław, Bobrzyński, Chrzanowski, Goldman, Hausner, Jędrzejowicz Stanisław, ksiądz Kowalski, Madeyski, Potocki Artur, Sapieha Władysław, Scipio, Skałkowski, Smarzewski, Stadnicki Jan i Stadnicki Stanisław.

Członkowie z prawicy w komisyi-matce proponować zamierzali i w tym roku ten sam skład komisyi budżetowej.

Centrum zaś prowadzone przez najwybitniejszego z posłów grupy postanowiło usunąć z komisyi budżetowej posłów: Kazimierza **B a d e n i e g o**, **B o b r z y ń s k i e g o** i księdza **K o w a l s k i e g o**, natomiast proponowało posłów: Adama **S a p i e h ę**, **R o m a n o w i c z a** i dr. Mikołaja **A n t o n i e w i c z a**.

W komisyi-matce propozycya ta większością głosów się utrzymała.

Tymczasem prawica postanowiła wszystkie siły zgromadzić, iżby zamierzone zmiany w komisyi budżetowej w pełnej Izbie obalić. Poparli ją w tym zamiarze **n i e k t ó r z y   p o s ł o w i e   c e n t r u m**. I stało się, że prawica obliczywszy w sobotę rano swe siły w pełnej Izbie, spostrzegła, iż ma zapewnionych głosów 64, to znaczy, iż ma **z a p e w n i o n ą   w i ę k s z o ś ć**.

W takim składzie rzeczy postanowiło centrum przeprowadzić jeszcze raz rokowania i ugodę w komisyi-matce. Poseł **J a w o r s k i** wniósł przerwanie posiedzenia na 10 minut. Wniosek ten został przyjęty. W czasie przerwy zebrała się komisya matka, na której książę Adam **S a p i e h a** cofnął propozycyę zmian w komisyi budżetowej. W skutek tego nieprzewidzianego wypadku na pełnej Izbie wniosek ks. Adama Sapiehy, iżby komisya budżetowa składała się z tych samych członków co w roku zeszłym, ogromną większością został uchwalony.

W niedzielę o godzinie 10tej rano zebrał się **k l u b   p r a w i c y**, o godzinie 11tej rozpoczęła obrady **k o m i s y a   b u d ż e t o w a**, a o godzinie 7mej wieczorem zebrało się **K o ł o   s e j m o w e**. Na Kole wzięto pod obradę wnioski w sprawie reformy szkolnictwa ludowego i przeniesienia administracyi funduszów szkolnych z oddziału rachunkowego c. k. Namiastnictwa pod zarząd oddziału rachunkowego Wydziału krajowego.

---

spraw, przed sąd jego powołanych, zdawał w ręce assessorów i członków sądu ziemskiego, nie biorąc przy tem osobistego udziału; w ten sposób wytworzył się na dworze królewskim sąd, zwany assessorskim, (od assessorów, którzy w nim udział brali), w przeciwstawieniu do właściwego sądu królewskiego, (*iudicium proprium Regiae Maiestatis*), w którym król osobiście zasiadał. Sąd assessorski nie zdołał sobie wszakże zapewnić należytej powagi, nie stał się instancyą najwyższą, owszem, od orzeczenia jego można było zawsze odwołać się do samego króla, który w ten sposób nic nie uronił ze swojej najwyższej władzy sądowniczej.

Sądy królewskie, zarówno właściwe jako też i assessorskie odbywać się mogły w każdym czasie i na każdem miejscu, gdziekolwiek tylko znajdował się dwór królewski, zkąd też zwano je nadwornemi albo zadwornemi. Wynika ztąd, że król mógł je sprawować także i w sejmie; jakoż w istocie, odkąd tylko wytworzył się parlamentaryzm polski, odtąd też spotykamy się z faktem, iż sądownictwo królewskie odbywa się także podczas sejmu. W skład assessoryi w takich sądach sejmowych wchodzi cały zgromadzony senat, natomiast izba poselska nie bierze żadnego czynnego udziału w orzecznictwie. Atoli i na sejmie senat nie jest niczem więcej, jak tylko ciałem doradczem wobec króla; i tutaj król w wyrokowaniu nie jest krępowany niczyjem zdaniem i kierować się może wyłącznie własną swoją wolą. Zresztą i na sejmie rozsądza on sprawy bądź to osobiście, bądź też przekazuje rozstrzygnięcie ich senatorom; w pierwszym razie mamy znowu do czynienia z właściwym sądem królewskim, w drugim z sądem assesorskim; i znowu, podobnie jak poprzednio od sądu assessorskiego dozwoloną jest apelacya do samego króla.

Pomiędzy sądem sejmowym a zwyczajnym sądem nadwornym, nie istniała początkowo żadna rożnica W zasadzie skład obu tych sądów był jednakowy, a i zakres ich kompetencyi bynajmniej się nie różnił bo każdą sprawę, przed forum królewskie wywołaną, można było sądzić równie dobrze na dworze jak i na sejmie. Początkowo też sąd sejmowy nie jest niczem innem, jak tylko zwykłym sądem nadwornym. Z biegiem czasu jednak — głównie za Zygmunta I i Zygmunta Augusta — zaczynają sądy sejmowe nabierać coraz więcej znaczenia, tak, iż wszystkie najważniejsze sprawy, należące w ogóle do jurysdykcyi królewskiej, zostają zastrzeżone wyłącznemu orzecznictwu sądów sejmowych. Najcięższe sprawy kryminalne, zagrożone karą śmierci, infamii i konfiskaty, przeważna część spraw o dobra i dochody królewskie, procesy dyscyplinarne przeciw urzędnikom, a nawet i sprawy apelacyjne, rozstrzygane być winny, w myśl rozmaitych konstytucyj z wieku XVI, nie gdzieindziej, jak tylko na sejmie, tak, że sądom nadwornym pozostała tylko szczupła resztka mniej ważnych spraw, które i nadal na nich rozsądzać się mogły. W ten sposób stają sądy sejmowe jako samoistna, odrębna instytucya prawna ponad sądami nadwornemi, zyskują nad nimi przewagę i górujące znaczenie. To wybitne znaczenie sądów sejmowych objawia się zaś i w tym kierunku, że niektóre sprawy rozstrzygnięte na dworze, chociażby nawet przez samego króla, można było powołać drogą apelacyi przed sąd sejmowy. Od czasu obu ostatnich Zygmuntów Jagiellonów sąd sejmowy nie jest więc już zwykłym sądem nadwornym, czem był przedtem, ale czemś zgoła od niego rożnem.

OSWALD BALZER.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Na posiedzeniu Koła sejmowego wczoraj wieczór przedłożył Wydział krajowy projekty reformy ustawodawstwa szkół ludowych.

Koło atoli odradziło Wydziałowi krajowemu wnoszenia tych projektów do Izby ze względu na możliwą krótkość tegorocznej sesyi sejmowej. Natomiast wskazano Wydziałowi krajowemu inną drogę, a mianowicie radzono wydrukować przygotowane projekty reformy szkolnej, rozdać je członkom komisyi edukacyjnej, która po rozwiązaniu Sejmu przemieni się w stałą ankietę szkolną i z początkiem najbliższego Sejmu przyjdzie z gotowym już wnioskiem do Izby. Do tej rady Wydział krajowy prawdopodobnie zastosuje się.

Przedłożenia Wydziału kraj.

(*Dr. X.*) Na dzisiejszem posiedzeniu sejmowem przedłożył Wydział krajowy trzy sprawozdania:

Sprawozdanie o wniosku posła Władysława Koziebrodzkiego, dążącym do zmiany § 26 ord. wyb. gm. w tym kierunku, aby do ważności wyboru członków Rady gminnej wymagano bezwzględnej większości. Wedle dotychczasowej ustawy ci mieli być uznanymi za radnych, którzy otrzymali w każdem kole wyborczem największą ilość głosów, wniosek zaś posła Koziebrodzkiego dąży do tego, aby tylko ci za radnych uznanymi byli, którzy by otrzymali bezwzględną większość głosów.

Wprawdzie dopiero bezwzględna większość głosujących daje rękojmię, że wynik wyborów jest w rzeczy samej wypływem woli wyborców i tej zasadzie hołduje obowiązujące ustawodawstwo prawie bez wyjątku; wszelako przyjęcie proponowanego wniosku musiałoby za sobą pociągnąć zmianę innych jeszcze postanowień ustawy wyborczej gminnej. Dla uniknięcia sprzeczności pomiędzy dziś obowiązującemi postanowieniami ustawy wyb. gminnej, a nowo postawioną zasadą bezwzględnej większości głosów, należałoby przeprowadzić dalej sięgającą zmianę ordynacyi wyborczej dla gmin.

Zdaniem Wydziału krajowego, reforma taka może być przedsiębraną jedynie po dokładnem wyjaśnieniu do jakich rezultatów doprowadzają wybory gminne w kraju na podstawie obowiązującej ordynacyi wyborczej przeprowadzone.

W tej mierze postanowił Wydz kraj. zasięgnąć zdań reprezentacyj powiatowych i c. k. władz politycznych, przeprowadzających te wybory. Na wystosowane w tym kierunku zapytania oznajmiło prezydyum Namiestnictwa pismem z 26 paźd. 1886, że według zapatrywania, opartego na spostrzeżeniach dotąd poczynionych, zmiana ordynacyi wyborczej w kierunku, przez powyższy wniosek zamierzonym narazie nie przedstawia się ani potrzebną ani stosowną.

Z 74 wydziałów powiatowych, 35 nie dało dotąd żadnej odpowiedzi, 22 oświadczyło się za projektowaną zmianą, 17 zaś przeciw niej. Bierne zachowanie się 35 wydziałów powiatowych dowodzi, że te reprezentacye powiatowe nie czują potrzeby podjęcia zamierzonej reformy. Doliczywszy do tego 17 wydziałów, które się oświadczyły wyraźnie przeciw reformie, okaże się, że 52 wydziałów powiatowych nie uznaje potrzeby zastosowania w tej chwili zasady bezwzględnej większości głosów do wyborów Rady gminnej. W takim składzie rzeczy Wydział krajowy nie sądził, aby stosownem było w danej chwili przeprowadzić zmiany w ordynacyi wyborczej gminnej, w teoryi uzasadnionej, lecz nierokującej dodatnich wyników w praktyce.

Z tych motywów wniósł Wydział krajowy przejście do porządku dziennego nad wnioskiem posła Wład. Koziebrodzkiego.

Sprawozdanie w przedmiocie petycyi adjunktów krajowych archiwów aktów grodzkich i ziemskich we Lwowie i Krakowie o podwyższenie płacy.

Archiwa krajowe aktów grodzkich i ziemskich zorganizowane zostały uchwałą Sejmową z d. 21 sierpnia 1877, którą oraz ustanowiono etat osób i płac.

Według tego etatu personal każdego archiwum składa się:

1) z dyrektora (płaca 1200 zł. we Lwowie, 1000 w Krakowie.)

2) z adjunkta (płaca 1100 zł. we Lwowie, 900 w Krakowie.)

3) z 3 aplikantów we Lwowie i 3 w Krakowie (płaca po 300 zł)

Wedle statutu tylko adjunkci archiwalni są urzędnikami krajowymi. Instrukcya wkłada na nich obowiązek strzeżenia archiwów, dozorowania osób pracujących w archiwach, prowadzenia dziennika podawczego, wreszcie sporządzania odpisów i wyciągów według instrukcyi, przez dyrektora udzielonej.

Jestto zakres, odpowiadający służbie urzędników manipulacyjnych. — Stosownie do tego zakresu wymierzoną została płaca, odpowiadająca dziesiątej randze urzędników państwowych. — Stało się jednak, że posady adjunktów objęli ludzie ze studyami uniwersyteckiemi, ze stopniem akademików, uczeni, oddający się pracy naukowej, źródłowym badaniom dziejów. Dr. Karol Prochaska we Lwowie, dr. Zbigniew Kniaziołucki w Krakowie weszli w skład personalu jako adjunkci archiwalni. Im przypadła znaczna, a w archiwum lwowskiem nawet przeważna część prac fachowych archiwalnych

Jako ludzie naukowo wykształceni i fachowo do pracy ściśle archiwalnej przysposobieni, mają słuszny powód uważać pobieraną płacę jako niedostateczne wynagrodzenie za swoją pracę.

Z tych powodów Wydział krajowy proponuje, aby każdemu z nich podwyższyć płacę przyznaniem osobistego, do emerytury policzalnego dodatku w kwocie po 300 zł.

Na pokrycie tego wydatku wstawia Wydział krajowy w budżecie krajowym na r. 1887 kwotę 600 zł

Omówienie przedłożenia Wydziału krajowego w sprawach górniczych odkładamy z powodu braku miejsca do numeru najbliższego.

Dziś odbywa się przed południem w Wydziale krajowym I posiedzenie ankiety melioracyjnej.

Sejmy krajowe.

We wszystkich sejmach dopełniono już ukonstytuowania się, i przekazano po większej części wniesione projekty i przedłożenia odnośnym komisyom.

Sejm czeski przekazał przedłożenie rządowe w sprawie budowy, urządzenia, utrzymania w ruchu służby inspekcyjnej i kontroli bezpieczeństwa przy teatrach, komisyi budowlanej, złożonej z 15 członków, a preliminarz krajowy komisyi budżetowej. Wniosek wydziału krajowego, żądający zezwolenia na prowizoryczne rozpisanie dodatków krajowych za pierwszy kwartał roku 1887, został przyjęty bez rozpraw w drugiem czytaniu. Poseł, profesor Braf, przedłożył petycye zgromadzenia przemysłowców w sprawie zaprowadzenia przymusowego zabezpieczenia rękodzielników i urządzenia krajowej wystawy przemysłowej. Poseł Palacky i towarzysze uczynili wniosek w sprawie uregulowania sposobu ściągania i uiszczania podatków.

Według dzienników praskich, klub czeski wziął już pod rozwagę zapowiedziany przez deputowanego Plenera wniosek, domagający się uchylenia znanego rozporządzenia językowego dr. Prażaka. Klub uchwalił podobno, aby wniosek ten przekazać komisyi z poleceniem przedłożenia rezolucyi, w której sejm ma wypowiedzieć zadowolenie z powodu tego rozporządzenia, i dać wyraz życzeniu co do dalszego rozwoju równouprawnienia narodowościowego na polu administracyi i sądownictwa.

W sejmie morawskim odbyło się przedwczoraj pierwsze czytanie przedłożenia rządowego w sprawie zmiany niektórych przepisów ustawy łowieckiej. Sprawozdanie wydziału krajowego o stanie szkół ludowych w okresie od roku 1883 do 1886 roku, przekazano komisyi szkolnej, a sprawozdanie o budżecie szkół ludowych i wydziałowych, oraz o funduszu pensyjnym nauczycieli ludowych za rok 1887, komisyi finansowej. Poseł Hübner i towarzysze uczynili wniosek, w którym wezwano Rząd, aby wziął pod rozwagą sprawę uregulowania myt na drogach i mostach państwowych, i wniósł w Radzie państwa odpowiedni projekt ustawy.

W sejmie dolno-austryackim przedłożył wydział krajowy sprawozdanie i wnioski o uregulowaniu płac urzędników, o zakładach poprawczych i pracy przymusowej, wreszcie o uregulowaniu rzeki Wiedeńki.

W sejmie górno-austryackim wydział krajowy przedłożył sprawozdanie o zmianie krajowej ustawy szkolnej.

Sejmowi tyrolskiemu zakomunikował namiestnik przedłożenie rządowe w sprawie uregulowania stosunków szkolnych w Tyrolu, nadzoru szkolnego, urządzania i utrzymywania szkół—przyczem powiedział, iż przedłożenie pomienione dowodzi, że Rząd z jednej strony stoi ściśle na gruncie ustawy państwowej, z drugiej zaś stara się ile możności uwzględnić uprawnione życzenie sejmu krajowego. Namiestnik wypowiedział w końcu nadzieję, iż sejm, uznając prawidłowe stanowisko Rządu, spełni jego życzenie co do rychłego uregulowania stosunków szkolnych i udzieli przedłożeniu konstytucyjnej aprobaty.

Sejm gorycki przekazał wniosek wydziału krajowego, w sprawie urządzenia krajowego szpitala i zakładu dla obłąkanych, osobnej komisyi, złożonej z siedmiu członków.

Sejm dalmatyński polecił wydziałowi krajowemu, aby złożył jak najrychlej sprawozdanie o projekcie ustawy w sprawie założenia krajowego zakładu kredytowego.

Wypadki w Bułgaryi.

Deputacya bułgarska w Wiedniu.

Członkowie deputacyi bułgarskiej udali się w zeszły piątek najpierw do ambasadora rossyjskiego, księcia Łobanowa. Według *Fremdenblattu*, oświadczył ks. Łobanow przedewszystkiem, iż nie może wprawdzie przyjąć deputacyi w charakterze urzędowym ambasadora, cieszy się jednak, iż ma sposobność powitania u siebie znajomych z dawnych czasów, mianowicie pp. Grekowa i Stoiłowa. W czasie rozmowy, która trwała kwadrans, książę Łobanow oznajmił, iż według informacyj, jakie otrzymał z Petersburga, deputacya nie zostanie tam przyjętą. Pomimo to, zapyta się jeszcze raz, czy delegaci nie mogliby być przyjęci przez p. Giersa w charakterze osób prywatnych. Deputacya przedstawiła ambasadorowi stanowisko Bułgarów, a żegnając się z nim, wyraziła nadzieję, iż książę poczyni kroki o cofnięcie decyzyi swojego rządu.

Następnie delegaci złożyli wizytę ambasadorowi tureckiemu, Sadullah - baszy, który przyjął ich bardzo serdecznie, poczem udali się do ambasad: angielskiej, niemieckiej, francuskiej i włoskiej, oraz do posłów rumuńskiego i północno-amerykańskiego, pozostawiając wszędzie swe karty. *Fremdenblatt* kończy swój referat zapewniewnieniem, iż deputacya nie starała się, ani zamierza starać się o posłuchanie u Najj. Pana.

W sobotę rewizytowali deputacyę w *Grand Hôtel* ambasadorowie ks. Łobanow, ks. Reuss, hr. Nigra, kierownik ambasady angielskiej p. Phipps i angielski konsul generalny Nathan. Deputacya miała być wczoraj jeszcze raz u ambasadora tureckiego.

Według *Wiener Ztg.* delegaci wyjadą z Wiednia dzisiaj, a najpóźniej jutro. Najpierw mają się udać do Pesztu, celem złożenia wizyty p. Tiszy, a następnie do Petersburga lub Berlina, Paryża, Londynu, Rzymu, a w końcu do Konstantynopola.

Do *Pol. Corr.* telegrafują z Sofii, iż posłane tam przez deputacyę sprawozdanie z przyjęcia w Wiedniu wywołało we wszystkich kołach najżywsze zadowolenie.

Polit. Corr. donosi: Sytuacya w całej Bułgaryi utrwala się z każdym dniem. Jakkolwiek Cankowiści jeszcze agitują, spodziewa się rząd z całem zaufaniem, iż powiedzie mu się utrzymać spokój i porządek w przyszłości. Podatki wpływają nadspodziewanie regularnie, a pokrycie bieżących potrzeb nie napotyka na żadne przeszkody.

Dr. Vulkovic miał wyjechać wczoraj do Konstantynopola w charakterze nadzwyczajnego delegata bułgarskiego. Wyjazd członka regencyi Mutkurowa do Wschodniej Rumelii został odroczony. Zapowiedziane meetingi zostały zaniechane, albowiem chodzi o to, aby nie utrudniać misyi deputacyi i stanowiska rządu

Okólnik Turcyi.

Pol. Corr. podaje dosłowną treść okólnika Porty, wystosowanego do pełnomocników tureckich przy dworach w Berlinie, Londynie, Wiedniu i Rzymie oraz przy rządzie republiki w Paryżu:

Okólnik ten brzmi:

„Od chwili wypadków, które zaszły w Bułgaryi, położenie w tem księstwie jest nierozstrzygnięte. Rząd prowizoryczny stara się wprawdzie utrzymać porządek, ale dopóki znajdować się tam będą żywioły opozycyjne, które na interesa kraju zapatrują się sprzecznie, dopóty na oścież będzie otwarta brama rozmaitym nieprzewidzianym wypadkom. Wynikające z tego stanu rzeczy szkody, mogą bezpośrednio dotknąć rząd cesarski, który więc dla tego, tak samo jak inne Mocarstwa, musi starać się ażeby trudności obecne usunąć, a niedopuścić do powtórzenia się wypadków nieprzewidzianych.

Zaniepokojeni słusznie sprawą opróżnionego tronu książącego Bułgarzy zwrócili się obecnie do swojej prawnej najwyższej władzy, do zwierzchniczego dworu, ażeby ten wskazał im kandydata do tronu, którego wybrać mają. Cesarski rząd rossyjski zaproponował nam kandydaturę księcia Mingrelii, a rząd cesarski ottomański, przekonawszy się, że do odrzucenia tej propozycyi nie istnieje żadna przyczyna, pragnąc spiesznego rozwiązania tej kwestyi, dał odpowiedź zgadzającą się z propozycyą, jest bowiem przekonany, że inne także Mocarstwa nie odmówią swej aprobaty.

Gdy pan przedstawiać będziesz powyższą propozycyę rządowi, przy którym jesteś uwierzytelniony, zechciej oraz wyrazić, że się spodziewamy, iż rząd odnośny zechce popierać nasze usiłowania w Sofii, które uważamy za stosowne czynić w celu wyboru księcia Mingrelii.

Upoważniamy pana do doręczenia kopii tej depeszy JE ministrowi spraw zagranicznych."

Gdy okólnik powyższy, dodaje sprawozdawca *Pol. Corr.* przeznaczony został do zakomunikowania wszystkim Mocarstwom, z wyjątkiem Rossyi, utrzymywano więc w licznych kołach tureckich, że w tem właśnie tkwi dowód ściślejszych stosunków pomiędzy Turcyą a Rossyą. Twierdzą nawet w Konstantynopolu, że p. Nelidow brał bezpośredni udział w redagowaniu okólnika i że dlatego samego było już zbyteczną rzeczą wysyłać go także do Petersburga. Jakkolwiek twierdzenia te ponawiały się nawet w kołach dyplomatycznych, to jednak byłoby niepodobieństwem przypuścić, ażeby Rossya w sposób tak niezręczny i tak widoczny identyfikowała się z Turcyą i miała brać odpowiedzialność za akcyę turecką. Okólnik nie zostsł wysłany dla tego do Petersburga, ponieważ w swoim czasie na poufne zapytanie Rossyi o kandydaturę księcia Miagrelii, odpowiedziano przychylnie i ponieważ nie należało go komunikować państwu, od którego wyszła inicyatywa.

Marco Minghetti.

Jak już doniosły depesze rzymskie z soboty, zawiadomił prezes gabinetu włoskiego na piątkowem posiedzeniu Izbę deputowanych o śmierci Minghettiego, a Izba pragnąc uszanować pamięć i zasługi zmarłego, zawiesiła natychmiast dalsze obrady. Z Minghettim schodzi do grobu jeden ż przedostatnich towarzyszy i współpracowników Cavoura, po nim zostaje już tylko Depretis, obecny prezes gabinetu. Minghetti był po śmierci Cavoura aż do roku 1876 tym mężem stanu, który na przemian sprawując obowiązki prezesa ministrów, ministra skarbu, spraw wewnętrznych albo robót publicznych, poczytywany był za jedyny filar idei monarchicznej i wytrwałego przywiązania do dynastyi sabaudzkiej.

Marco Minghetti urodził się w Bononii w roku 1818. Wcześnie stracił ojca, a matka zajęła się z tem większą troskliwością jego wychowaniem Po ukończeniu szkół średnich, zajął się studyami nauk matematycznych, fizycznych i politycznych. Po odbyciu podróży po Francyi, Niemczech i Anglii, gdzie studyował stosunki ekonomiczne, za powrotem do kraju, miał odczyty w Towarzystwie rolniczem swego miasta rodzinnego o sprawach ekonomicznych. W roku 1848 w marcu wstąpił Minghetti do utworzonego przez Papieża Piusa IX ministeryum, gdzie objął tekę ministra robót publicznych. Wkrótce jednak wypadkami politycznemi oderwany od zajęć spokojniejszych, wstąpił do ówczesnej armii sardyńskiej i został niebawem kapitanem sztabu generalnego. Pod Goito za okazaną waleczność i oddane usługi armii, został majorem. Później jako minister państwa włoskiego występował zawsze w mundurze majora przy każdej uroczystości. W r. 1859 wszedł do pierwszego parlamentu włoskiego jako deputowany z Bononii. W październiku 1860 r. wezwany został do gabinetu Cavoura jako minister spraw wewnętrznych, a po śmierci Cavoura został Minghetti w r. 1863 prezydentem ministrów i ministrem skarbu. Po czterech latach spędzonych na tem stanowisku, został posłem w Londynie zkąd w r. 1873 powrócił, ażeby na nowo objąć przewodnictwo gabinetu, którego prezesem pozostał aż do roku 1877. Przyznają jemu głównie zasługę w uregulowaniu finansów włoskich, on też do ostatniej chwili był przywódcą prawicy i z jego inicyatywy miał poparcie większości umiarkowany gabinet Depretisa. Pozostawił prócz licznych rozpraw, także kilka dzieł treści ekonomicznej rzeczywistej wartości. Minghetti był dwa razy ożeniony, powtórnie z księżną Camporeale, a tegoż nazwiska deputowany jest jego pasierbem.

KRONIKA

— **Pan W. Sladkowski,** c. k. radca rządowy i dyrektor ruchu kolei Karola Ludwika, wyjechał dnia 11 b. m. w interesach służbowych do Wiednia.

— **W stanie choroby ks. Kalinki** nie ma od dni kilku żadnej zmiany.

— **Pogrzeb ś. p. Karola Lidla** był piękną manifestacyą powszechnej czci i sympatyi, jakiej zmarły zażywał. Wzięło w nim udział kilka tysięcy osób, a w szczególności: JE. Namiestnik, p. Filip Zaleski, JKW. generał-komendant ks. Wilhelm Wirtemberski, JE. p. prezydent wyższego sądu krajowego br. Schenk, JW. wiceprezydent krajowej dyrekcyi skarbo-

wej br. Jorkasch-Koch, JW. wiceprezydent Namiestnictwa p. Loebl, naczelnicy różnych departamentów władz administracyjnych i sądowych, oraz liczni przedstawiciele świata sądowniczego. Celebrował najprzew. ks. arcybiskup Isakowicz. Osobny rydwan żałobny przed karawanem wiózł wspaniałe wieńce, złożone przez przyjaciół i czcicieli zmarłego. W żałobnym orszaku, postępującym za trumną, widzieliśmy także radcę ministeryalnego, p. Jana Lidla, który umyślnie na pogrzeb brata przybył tu z Wiednia.

— **Jubileusz króla Stefana Batorego.** *Tygodnik Illustrowany* drugi już z kolei swój numer poświęca pamiątkom po Stefanie Batorym, z okazyi przypadającej właśnie trzechsetnej rocznicy śmierci tego wielkiego króla i wojownika. Ze skrupulatnością, zasługującą na gorące uznanie. zebrano tu zarówno w dziale pióra, jak i ołówka wszystko, co tylko z tych pamiątek u nas zebrać się dało Pomiędzy illustracyami pomieszczono wizerunki: grobowców króla i Anny Jagiellonki, znajdujących się na Wawelu, portret tej ostatniej według sztychu ze zbiorów hr. Przezdzieckich, wizerunek Grodna (miejsce zgonu króla) według współczesnej ryciny, wizerunek pieczęci z oryginalnego potwierdzenia przywilejów ormian kamienieckich (r. 1576), podobiznę podpisu z listu królewskiego pisanego do książąt Massalskich (w r. 1581), wizerunek dukata gdańskiego z r. 1583 i talara srebrnego, bitego w Siedmiogrodzie 1586 r., wizerunek szabli, oflarowanej królowi przez papieża 1580 roku, wreszcie wielki portret króla, według znanego obrazu Matejki. W ślad za illustracyjną poszła też i część literacka, z której wymienimy tylko: „Współczesny wizerunek moralny króla“, — „Zgon króla“ opisany drobiazgowo z przebiegiem choroby, według współczesnych źródeł; „O literaturze za króla Stefana“ (wstęp do znanych odczytów prof. Tarnowskiego) i wiele innych.

— **Na uroczystem nabożeństwie,** które się dziś rano odbyło w wspaniale przystrojonym kościele archikatedralnym z powodu jubileuszu 300-tnej rocznicy zgonu króla Stefana Batorego, celebrował najprzew. ks. arcybiskup Morawski w asystencyi licznego duchowieństwa. Rzesze pobożnych przepełniały świątynię. W zgromadzeniu widzieliśmy wielu pp. posłów i członków reprezentacyi miejskiej. Cechy wystąpiły z chorągwiami.

— **Do Rady powiatowej** staromiejskiej, przy wyborze uzupełniającym z grupy większych posiadłości, wybrany został p. Władysław Skarzyński, właściciel dóbr.

— **Towarzystwo Tatrzańskie.** Dnia 6 b. m. odbyło się pod przewodnictwem ks. E. Sanguszki posiedzenie Wydziału Towarzystwa Tatrzańskiego, na którem załatwiono następujące sprawy: 1) Podskarbi Towarzystwa przedstawił stan kasy: gotówka w kasie podręcznej wynosi 1267 zł. 81 ct., w różnych funduszach 2580 zł., razem przeto 3847 zł. 81 ct. 2) Komisya drogowa odczytała pismo od Wysokiego Sejmu w sprawie budowy drogi z Poronina do Łysej. 3) Komisya szkolna zdała sprawę z preliminarza zarządu szkoły snycerstwa w Zakopanem na r. 1887, oświadczając, że dotychczasowe zobowiązania Towarzystwa wobec c. k. Rządu, odnoszą się tylko do dwóch budynków; odpowiednie wnioski poczynione przez komisyę aprobuje wydział. 4) Odczytano sprawozdanie p. Trybulca, członka komitetu nadzorczego szkoły snycerstwa w Zakopanem i przekazano je komisyi szkolnej. 5) Sekretarz przedstawił pisma, nadeszłe od siedmiu członków zarządu lwowskiego oddziału Towarzystwa; w pismach tych żąda czterech członków zarządu rozwiązania oddziału lwowskiego i przyłączenia tegoż do Krakowa; w oczekiwaniu odpowiedzi w tej sprawie od reszty członków zarządu oddziału lwowskiego odroczył wydział Tow. uchwałę do najbliższego posiedzenia.

— **Poufne zebrania leśników** (drugie w sezonie zimowem), odbędzie się we środę, dnia 15 b. m., o godzinie 6 wieczorem, w gmachu c. k. dyrekcyi domen i lasów przy ulicy Kopernika l. 20 I piętro, na które wydział towarzystwa leśnego zaprasza pp. członków i wszystkich leśników nie członków.

— **Bal prawników.** Wybrany przed kilkoma dniami komitet balowy prawników poruczył przewodnictwo dr. Czajkowskiemu. Na zastępców wybrano: pp. Aleksandra Jasińskiego, Bocheńskiego i Pogliesa. Oprócz wielu wybitnych osobistości weszło do komitetu całe niemal grono profesorów prawa w tut. uniwersytecie, co z tem większą notujemy przyjemnością, ile że młodzież akademicka lwowska szczyci się od dawna ściślejszemi do swych profesorów stosunkami, niż to bywa na innych wszechnicach.

Bal odbędzie się 1 lutego w sali miejskiego kasyna, która na ten cel wspaniale zostanie udekorowaną; to też nie mylimy się, rokując temu balowi świetne nadzieje. Do prowadzenia tańców postanowiono prosić znanego zaszczytnie w całym Lwowie, pana Adolfa Abrahamowicza. Ceny wstępu zatrzymano te same, jakie były w ubiegłych latach. Bliższe szczegóły podamy później.

— **Gorlice.** Pan Juliusz Biberstein-Błoński ukończył w dniu 2 b. m. 40 lat służby rządowej, z których 20 lat nieprzerwanie pozostawał na stanowisku c. k. starosty w Gorlicach. W dniu więc tym liczne deputacye gmin i korporacyj całego powiatu, w których były reprezentowane wszystkie stany, po solennem nabożeństwie zebrały się w umyślnie, na ten cel udekorowanej sali, a najstarszy wiekiem, wicemarszałek Rady powiatowej złożył jubilatowi w imieniu wszystkich życzenia i wręczył kosztowny pierścień pamiątkowy. Do ostatniej chwili nie wiedział jubilat o przygotowującej się uroczystości, to też widząc przed sobą reprezentantów nawet najodleglejszych gmin powiatu, do łez rozczulony dziękował za tak gorący wyraz życzliwości. Rzadko komu pozwoli Bóg dożyć takiej chwili, rzadziej jednak na takiem stanowisku, doczekać tak powszechnego uznania i życzliwości.

— **Z Pilzna.** Dnia 10 grudnia b. r. zmarł tu c. k. poborca podatków, Józef Heinz, w 51 roku życia po 30-letniej służbie publicznej. Zgon jego wywołał tu żal powszechny, był to bowiem nietylko wielce sumienny, prawy i zdolny urzędnik, ale także odznaczał się wielką uprzejmością w postępowaniu ze stronami i filantropijnością.

— **Stan powietrza.** Barometr opada. — Prognoza na dobę następującą od godziny 12 w południe 13 b m., według spostrzeżeń stacyi c. k. szkoły politechnicznej: — Wiatr południowo-zachodni, średnia temperatura dnia wyżej 0°C., stan nieba zmienny, powietrze wilgotne i niespokojne, opad co najwięcej nieznaczny.

= **Samobójca niewiadomego pochodzenia.** Dnia 24 listopada b. r. zastrzelił się w Wrocławiu mężczyzna 25 do 30 lat liczący, jak się zdaje, do stanu kupieckiego należący, zniszczywszy poprzód wszelkie ślady, któreby mogły naprowadzić na skonstatowanie jego identyczności. W pozostawionym liście oznajmił samobójca, że rozdrażnienie nerwowe i lekkomyślność spowodowały go do odebrania sobie życia. Skonstatowano tylko, że ów przejezdny zameldował się w kilku hotelach pod nazwiskami: Oswald Nowak, kupiec z Austryi; Nowak, agent sprzedaży chmielu z Gradcu; Maj i Wondig z Pragi, oraz że przebywał dłuższy czas we Lwowie i w Wiedniu Mówił po niemiecku i biegle po czesku, był wzrostu średniego, silnie zbudowany, ciemno blond włosów i rudawych wąsów. Przy nim znaleziono chusteczkę znaczoną M. W. i książkę pod tytułem: „Physiologie des Geschmackes von Briellat Saworin“.

= **Poszukuje swej żony,** Maryi z domu Trembickiej, majster szewski z Masłomęcza, powiatu hrubieszowskiego, w Królestwie polskiem, Lewiński. Stwierdzono, że takowa, porzuciwszy go z dwojgiem małych dzieci, dnia 19 października b. r. udała się w towarzystwie Jana Nowosada, gospodarza w Minianach, w Krolestwie polskiem, do Galicyi. Nowosad porzucił również swą żonę z trojgiem nieletnich dzieci. Poszukiwana ma lat 29, jest średniego wzrostu, blondynka, zabrała ze sobą 340 rubli w gotówce.

— **Kradzież w pociągu.** W nocy na 8 listopada skradziono z wagonu pociągu towarowego nr. 63, dążącego z Krakowa do Lwowa, na stacyi łańcuckiej, beczułkę piwa i skóry na podeszwy. Sprawcy tej kradzieży zostali wyśledzeni w osobie Józefa Bieniacza i Piotra Szłapy, których oddano w ręce sądu.

— **Klęską pożaru** nawiedzona została w nocy na 3 b. m. gmina Nieżuchów, w powiecie stryjskim. Ogień, który z niedocieczonej dotąd przyczyny wybuchł w szopie włościanina Wasyla Częstochowskiego, podsycany wiatrem, w krótkim czasie obrócił w perzynę ośm obejść gospodarskich, przyczem 4 woły i para koni zginęły w płomieniach. Nieubezpieczona wartość spalonego mienia wynosi 8.000 zł.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Tomaszowie Zamoyskim oficer wojsk polskich z r. 1831 Tomasz Rudziński, b. burmistrz miast Horodła i Tyszowiec, w 79 roku życia. Zmarły pozostawił pamiętniki, w których znajduje się bogaty materyał do stosunków społecznych na prowincyi; w kąpielach Brighton angielski marszałek polny sir Richard Dacres, weteran wojny krymskiej, w której odznaczył się pod Almą i Bałakławą, od r. 1881 strażnik Towru, w 87 roku życia.

— **Gwałtowna burza** srożyła się dnia 8 b. m. w Anglii i na francuskich wybrzeżach Atlantyku. Zdaje się, że z powodu tej burzy było wiele nieszczęśliwych wypadków na morzu.

— **Pożar,** według depeszy z Paryża, zniszczył w Saumur wielkie zapasy kawaleryi, oraz ujeżdżalnię wojskową.

— **Wirtuoz głodowy.** Merlatti w Paryżu, jak czytamy w *Voltaire*, przebył 42 dzień postu. Zbliża się więc do kresu swojej próby, do dnia pięćdziesiątego, ale zdaniem pomienionego dziennika, nie wytrzyma on całej tej próby. Lada dzień, lada godzina, a wycieńczenie będzie takie, że lekarze nie pozwolą doprowadzić rzeczy do ostateczności. We wtorek wystąpiły na twarz Merlattiego, który nawet mniej wody pije teraz niż dawniej, silne rumieńce. Tętno stale się trzymało na 64.

— **Postnik londyński.** I Londyn posiada także swojego Merlattiego. W tych dniach pewien Aleksander Jacques zaczął swe abdomenalne próby. Przy ulicy Ryder-Street w hotelu Dieudonné zajmuje on obszerny salon i pokój sypialny—naturalnie, że z tego apartamentu sala jadalna jest wykluczoną. Zanim go dopuszczono do zapasów na tem polu, Jacques został poddany ścisłemu egzaminowi medycznemu. Lekarze skonstatowali, że waży on obecnie 138 funtów ang., ma cieplika wewnętrznego $99^2/_{10}$ stopni Farenheita, uderzenia serca prawidłowe, 120 pulsacyi na sekundę. W czasie próby poddany będzie ściśłemu nadzorowi: dwóch studentów z ostatniego kursu medycznego nie odstąpią go w dzień ani w nocy i towarzyszyć mu będą w codziennych przechadzkach. Codzień bowiem musi on zrobić co najmniej 10 kilometrów. Aleksander Jacques nie oznaczył jak długo zamierza się głodzić, dowodzi tylko, że potrafi przeciągnąć swój dobrowolny post o wiele dłużej od Merlattiego. Pije on tylko wodę przegotowaną i sfiltrowaną, trochę lemoniady i kilka kropel płynu, którego jest wynalazcą, a który nie tylko zaspakajać ma głód, lecz i pragnienie. Płyn ten jest dość gęsty, żółtawy, ma smak taniny, nalanej winem białem, a zapach apteczny dość nie miły. Nie zawiera alkoholu i skutek jego daje się odczuwać w żołądku przez dwie godziny. Aleksander Jacques ma lat 45. W wojnie francusko-pruskiej był wolnym strzelcem i otrzymał sześć ran. Lekarze znaleźli, że jest nader silnie zbudowanym. Jedyną chorobą której ulegał, jest podagra; wyleczył się jednak z niej za pomocą wynalezionego przez siebie lekarstwa.

— **Opis wzorowego szpitala cholerycznego,** zbudowanego w Rzymie kosztem Papieża, podaje *Globe*. Szpital przedewszystkiem odciętym jest od wszelkiej bezpośredniej styczności ze światem zewnętrznym. Wody dostarcza specyalna, oddzielona zupełnie od innych miejskich studnia Kanał odpływowy składa się z żelaznej rury, do desinfekcyi służy kocioł z sublimatem. Pokój obserwacyjny do przyjmowania chorych ogrzewany jest parą, prowadzą z niego schody na pierwsze piętro i połączony jest aparatem elektrycznym z biurem dyrektora. Ponieważ jak wiadomo, letarg często się zdarza przy cholerze, zwłoki chorych pozostają przez pewien czas w łóżku w powyższym pokoju, z rękoma włożonemi w rodzaj mufki miedzianej. Pomiędzy rękoma zaś umieszczony jest nader czuły na najlżejszy ruch instrument, przytwierdzony do sznurka elektrycznego, za lada poruszeniem którego, odzywa się dzwonek w pokoju dyrektora. Jednocześnie inny instrument wskazuje numer danego łóżka. Na parterze są cztery sale dla wypadków wątpliwych. Gdy stan chorego zaczyna się pogarszać, transportują niezwłocznie do sal cholerycznych, położonych na górze. Dwa pokoje przeznaczone są na rozbieranie chorych i palenie ich rzeczy; wyleczeni pacyenci zaś, wychodząc ze szpitala, otrzymują nowe ubranie. Do wentylacyi służą kominy z płomieniami gazowemi. Kaplica łączy się z zakrystyą kościoła św. Piotra, co ułatwia Papieżowi wstęp do szpitala. Budowanie szpitala rozpoczęło się w październiku r. 1884-go, a skończone zostało w kwietniu r. 1885 go.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych przy placu św. Ducha l. 10, otwartą jest codziennie (wyjąwszy poniedziałków) od godziny 11 rano do 7 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 centów. Dla członków wstęp wolny.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Policya weterynarska a kultura krajowa.

W jednej z interpelacyj, wniesionych na bieżącej sesyi sejmowej, podniesiono, że Wydział krajowy nie otrzymał odpowiedzi na wystosowane do Rządu zapytanie, czy obecne wykonywanie policyi weterynarskiej przez gminy nie przynosi ujmy interesom kultury krajowej, a względnie, czy i jakie zmiany, byłyby w tej mierze pożądane. Interpelacya oparła powyższe twierdzenia na fakcie, że w przedłożonem Sejmowi sprawozdaniu z czynności Wydziału krajowego zaznaczony został brak odpowiedzi na powyższe pytanie. Pomienione sprawozdanie sięga jednak tylko po koniec czerwca b. r., a odpowiedź, o którą tu chodzi, nadeszła dopiero w sierpniu b. r., więc w sprawozdaniu już pomieszczoną być nie mogła.

Komunikat Namiestnictwa w sprawie wykonywania policyi weterynarskiej w gminach, już dla szczegółów w nim zawartych zasługuje na uwagę. Ponieważ nadto jeszcze powyżej wspomniona interpelacya nadała sprawie charakter aktualny, przeto rzecz ta ma podwójny tytuł do tego, aby dostała się do wiadomości w szerszych kołach. Podajemy zatem komunikat rządowy w całej osnowie.

Według §§. 3 i 4 ustawy z dnia 30 kwietnia 1870 r., do zakresu działania gmin w sprawie policyi weterynarskiej należą następujące czynności: 1) oględziny bydła rzeźnego i mięsa; 2) nadzór nad targami i pędami stad bydła; 3) urządzanie i utrzymanie grzebowisk zmierzęcych; 4) współdziałanie przy zapobieganiu zawleczeniu chorób zaraźliwych zwierzęcych; 5) bezpośredni nadzór nad grzebowiskami i rakarniami; 6) peryodyczne przedkładanie władzom politycznym sprawozdań sanitarnych.

Według ogólnego sprawozdania weterynarskiego za r. 1885 w Galicyi, wyszczególnione powyżej czynności policyi weterynarskiej wykonywają gminy w następujący sposób:

W 323 gminach, w których wykonywano rzeź bydła, poddano rzezi:

	sztuk
Bydła dorosłego	363.957
Cieląt i jałownika	88.026
Owiec i baranów	46.145
Świń	63.300
Razem sztuk	561.468

Z tych bitych zwierząt wysłano mięsa z Galicyi do Wiednia: Wołowiny 3,021.527 kilgr. Cielęciny 438.292 kilgr. Baraniny 126.423 kilgr. Wieprzowiny 90.502 kilgr., oraz bitych cieląt 33.245 sztuk, bitych owiec 4053 sztuk, bitych świń 9900 sztuk, resztę mięsa spożytkowano w kraju.

Oględziny bydła rzeźnego i jego mięsa wykonywali: w 26 gminach weterynarze, w 138 gminach lekarze i chirurdzy miejscy, w 159 rzeczoznawcy gminni, wybierani pośród zarządu gminnego.

Rzeź bydła odbywa się w rzeźniach gminnych, prywatnych lub w mieszkaniach rzeźników; rzeź cieląt, owiec i świń odbywa się prawie wszędzie po za rzezalnią w domach prywatnych; Pod względem utrzymywania rzeźni i nadzoru nad niemi okazują gminy wielką niedbałość w całym kraju, tylko jedna rzeźnia w Krakowie odpowiada wymogom hygienicznym, stan innych rzeźni pozostawia bardzo wiele do życzenia, a są i takie jeszcze rzeźnie, które uważane być mogą za stałe ognisko wszelkich zarodków chorób zaraźliwych. (C. d. n.)

*** **Targ zbożowy.***) Dnia 13 grudnia 1886 r.

Lwów, Pszenica 7·30 do 8·25, żyto 5·20 do 6·—, jęczmień 4·50 do 7·—, owies 4·25 do 4·80, groch 5·70 do 9·—, wyka 4·65 do 5·10 rzepak now. 9·— do 9·20, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 35·— do 45·—, koniczyna biała 46·— do 55·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Tarnopol, Pszenica 7·— do 8·05, żyto 5·—, do 5·70 jęczmień browarny 4·50 do 6·75, owies 4·25 do 4·55, groch 5·50 do 8·50, wyka 4·25—4·75, rzepak n. 8·50 do 9·— lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 30·— do 45·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Podwołoczyska, Pszenica 7·— do 7·85 żyto 5·— do 5·65, jęczmień 4·60 do 6·75, owies 4·25 do 4·35, groch 5·50 do 8·25, wyka 4·50 do —·—, rzepak n. —·— do 9·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 32·— do 42·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Jarosław, pszenica 7·75 do 8·40, żyto 5·50 do 6·10, jęczmień 5·— do 7·25, owies 4·60 do 5·—, groch 6·— do 9·50, wyka 4.90 do 5·20, rzepak n. 9·— do 9.05, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 35·— do 45·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Czerniowce, pszenica 7·25 do 8·—, żyto 5·50 do 5·60, jęczmień 4·— do 7·25, owies 4·25 do 4·50, groch 5·75 do 9·—, wyka —·— do —·—, rzepak n. 9·50 do 9·75, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 30·— do 46·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Wszystko za 100 kilo neto bez worka.

Nowy chmiel od 5·— do 55·— zł. za 56 kilo loco Lwów nominalnie.

Okowita gotowa za 10.000 liter prc. loco Lwów 23·15 do 23.60 zł

Okowita na termina —·— do —·— złr.

Usposobienie dość ożywione.

*) Przedruk wzbroniony

OSTATNIA POCZTA

Sejm krajowy.

(*III. Posiedzenie 13 grudnia.*)

Początek o godzinie 11 minut 30 przed południem.

Przewodniczący marszałek krajowy hr. Jan Tarnowski.

Sekretarze posłowie: dr. Stanisław hr. Badeni, Stanisław Jędrzejowicz, Leniński i książę Władysław Sapieha.

Ze strony c. k. Rządu J. E. Pan Namiestnik. Hrabia Marszałek zagaja posiedzenie i oznajmia, że protokół z pierwszego posiedzenia uznaje za przyjęty, gdyż żadnych przeciw niemu nie podniesiono zarzutów.

Sekretarz St. Badeni odczytuje prośbę o 4 tygodniowy urlop J. E. Kazimierza Grocholskiego. Izba uchwala. Usprawiedliwia swą nieobecność poseł Lenartowicz.

Marszałek oznajmia, że ukonstytuowały

się komisye budżetowe, wybierając przewodniczącym posła Smarzewskiego, zastępcą Potockiego Artura, sekretarzami Scipiona i Stanisława Jędrzejowicza. tudzież komisya szkolna, wybierając przewodniczącym Majera, zastępcą Czerkawskiego, sekretarzami Łozińskiego i St. Tarnowskiego (*junior*).

Pos. Zoll wnosi, aby komisya prawnicza została zwiększoną z 7 na 9 członków.

Izba uchwala; poczem Marszałek posiedzenie zawiesza, iżby komisya prawnicza porozumieć się mogła co do wyboru tych dwóch członków.

Marszałek uprasza, iżby komisye: lustracyjna, petycyjna, bankowa i prawnicza, zechciały przystąpić do ukonstytuowania się.

Poseł Zoll usprawiedliwia, dlaczego się komisya prawnicza nie ukonstytuowała, gdyż 4 członków komisyi nie było obecnych, dlatego wnosi pomnożenie komisyi z 7 na 9 i wnosi zawieszenie posiedzenia celem porozumienia się.

Izba uchwala obydwa wnioski.

Po przerwie posiedzenia poseł Zoll zabiera głos i wnosi natychmiastowy wybór 2 członków komisyi prawniczej.

Sekretarz, hr. St. Badeni, odczytuje następujący spis petycyj, wniesionych po d. 13 grudnia 1886:

73) Antonina Horucka p. p. Hausnera o zapomogę.

74) Rada szkolna miejscowa w Krowodrzy, p. p. Zolla o przeniesienie płac nauczycieli szkoły ludowej w Zielonkach do klasy IIgiej.

75) Grono nauczycieli szkoły ludowej w Strzyżowie, p. p. Rybickiego, o podwyższenie płac.

76) Rada szkolna miejscowa w Świątnikach górnych, p. p. Płazińskiego, o podwyższenie płac nauczycielom szkoły tamtejszej.

77) Wildstosser Alfred, malarz, p. p. Hausnera, o subwencyę.

78) Władysław Strzelecki, dyetaryusz szpitala powszechnego we Lwowie, p. p. Polanowskiego o *veniam aetatis.*

79) Wydział Towarzystwa polskich przyrodników im. Kopernika, p. p. Czerkawskiego, o subwencyę.

80) Wydział powiatowy w Turce p. p. Łozińskiego o przeprowadzenie regulacyi mniejszych potoków w powiecie.

81) Ten sam o subwencyę na utworzenie szpitala powiatowego w Turce.

82) Tensam w sprawie stawiania budynków szkolnych.

83) Wydział powiatowy w Samborze p. p. Bereźnickiego w sprawie zmiany ustawy polowej.

84) Wydział powiatowy w Turce p. p. Łozińskiego o przyspieszenie zaprowadzenia ksiąg gruntowych w powiecie.

85) Ten sam o przymusową asekuracyę budynków włościańskich.

86) Wydział powiatowy w Zaleszczykach p. p. Siemiginowskiego w sprawie jak wyżej.

87) Walerya Łopuszańska, wdowa po urzędniku Wydziału krajowego p p ks. Sawę o zapomogę.

88) Antonina Szczerbicka, wdowa po stolarzu, p. p. Rozwadowskiego o zapomogę.

89) Towarzystwo „Harmonia“ we Lwowie p. p. Goldmana o subwencyę w kwocie 1500 zł.

90) Gmina miasta Trembowli p. p. B. Rozwadowskiego o subwencyą na budowę koszar.

91) Komitet parafialny gr. kat. cerkwi św. Norberta w Krakowie o subwencyę na odnowienie tejże świątyni.

92) Komisya szkolna, zawiadujaca szkołą przemysłową izraelicką im Marka Bernsteina we Lwowie, p. p. Goldmana o subwencyę roczną 300 zł. i na środki naukowe 200 zł.

93) Jan Kelebaj nauczyciel w Łużyłowie pp. Romańczuka o wliczenie mu 2 lat służby spędzonych przy szkole w Zawadce.

94) Konstanty Klimkiewicz były prowizoryczny nauczyciel szkoły ludowej p. p. Romańczuka o stały roczny zasiłek.

95) Diaki z okręgu Sokal, Żółkiew, Rawa i Cieszanów p. p. Romańczuka o unormowanie ustawodawcze ich stosunków służbowych.

96) Katarzyna Kuzycz p. p. Romańczuka o zapomogę w kwocie 50 zł.

97) Emil Deryng artysta dramatyczny p. p. Wojciecha Dzieduszyckiego o subwencyę na założenie szkoły dramatycznej we Lwowie.

98) Michał Kornella słuchacz V. roku inżynieryi w c. k. szkole politechnicznej w Wiedniu p. p. ks. Sawę o zapomogę na dokończenie studyów.

99) Ks. Jan Seneta, pleban w Leszczynach p. p. Skrzyńskiego o zapomogę.

100) Rada szkolna miejscowa w Kołomyi p. p. Wierzbickiego o podwyższenie płac tamtejszym nauczycielom szkół ludowych.

101) Antonina Ożwadowa, opiekunka Maryana Benedykta Ożwada p. p. Hoszarda o podwyższenie pensyi sierocińskiej.

102) Hugo Kowarczyk, słuchacz c. k. Akademii górniczej w Leoben p. p. Romanowicza o zapomogę na dalsze kształcenie się.

103) Zakład Sióstr miłosierdzia w Bursztynie p. p. Scipiona o subwencyę na rok 1887.

104) Kazimierz Chodziński, uczeń akademii sztuk pięknych w Wiedniu p. p. Scipiona o zapomogę.

105) Rada szkolna miejscowa w Raciborowicach p. p. Zolla o podwyższenie płacy tamtejszemu nauczycielowi.

106) Rada szkolna miejscowa w Zabierzowie p. p. Zolla o podwyższenie płac tamtejszemu nauczycielowi.

107) Rada szkolna miejscowa w Kętach p. p. Kluckiego o podwyższenie płac tamtejszym nauczycielom.

108) Wanda Dziubińska, wdowa pó urzedniku Wydziału krajowego, p. p. Zawadzkiego o stałą zapomogę.

Sekretarz hr. Badeni odczytuje następujące wnioski. Wniosek księcia Adama Sapiehy:

„Zważywszy, że jest koniecznem, aby młodzież nasza zupełnie władała językiem niemieckim tak w słowie jak piśmie poleca się Wydziałowi krajowemu, aby w porozumieniu z krajową Radą szkolną postarał się o przestrzeganie w sposób skuteczniejszy celowi, aniżeli obecnie przeprowadzenia na podstawie ustaw i przypisów obowiązujących powyższej zasady w szkołach średnich i aby na najbliższej sesyi sejmowej o rezultacie swych starań w tym kierunku zdał sprawę“.

Książę Adam Sapieha wnosi o odesłanie do komisyi szkolnej. Marszałek oświadcza, że postąpi z tym wnioskiem regulaminowo.

Sekretarz St. Jędrzejowicz odczytuje wniosek posła Koziebrodzkiego Władysława z projektem ustawy o zarządzie gminnych kas pożyczkowych; odesłano do komisyi gminnej.

Na porządku dziennym:

1) Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o wniosku posła Władysława Koziebrodzkiego w przedmiocie zmiany § 26 ordynacyj wyborczej gminnej. Sprawozdawca JE. poseł Smolka.

Z porządku dziennego następuje:

2. Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z petycyi adjunktów krajowych archiwów aktów grodzkich i ziemskich we Lwowie i Krakowie o podwyższenie płacy.

Sprawozdawca poseł Pietruski; odesłano do komisyi budżetowej.

Poczem przystąpiono do ostatniego punktu porządku dziennego, a mianowicie do

3. pierwszego czytania sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie spraw górniczych. Odesłano do komisyi górniczej.

Do komisyi prawniczej wybrano pp. Rybickiego i Waygarta.

Komisya petycyjna wybrała przewodniczącym posła Golejewskiego.

Koniec o godz. 12.

Następne posiedzenie we środę o 11.

Na cześć królestwa duńskich odbył się przedwczoraj obiad u Najd. Arcyksięcia Albrechta. Królestwo zamierzali wczoraj wieczorem opuścić Wiedeń i udać się wprost do Kopenhagi.

Książę dziedziczny Wilhelm Hohenzollern przybył dnia 10 b. m. do Wiednia, zkąd po krótkim wypoczynku wyjechał do Drezna.

Radca legacyjny przy c. k. ambasadzie w Paryżu, hr. Agenor Gołuchowski, wyjechał przedwczoraj z Wiednia do Galicyi.

U ambasadora niemieckiego, księcia Reussa, odbędzie się we czwartek obiad dyplomatyczny.

Według depeszy peszteńskiej, niebawem mają być podjęte na nowo rokowania ugodowe. W kołach dobrze poinformowanych utrzymują na pewno, iż na dni kilka przed świętami Bożego Narodzenia przybędą do Wiednia ministrowie węgierscy: Tisza, hr. Szapary i hr. Szechenyi celem rokowania z pp. Ministrami austryackimi w sprawie ugody i stanowczego ile możności porozumienia. Jak dotychczas tak i teraz głównemi punktami różnic są kwestye cła i podatku od cukru.

Do dzienników wiedeńskich donoszą z Bukaresztu, iż w ciągu bieżącego tygodnia wyjedzie do Wiednia minister rumuński Stourdza dla podjęcia rokowań w sprawie zawarcia traktatu handlowego pomiędzy Austro-Węgrami i Rumunią. P. Stourdza zatrzyma się prawdopodobnie ze dwa dni w Peszcie, celem konferowania z członkami rządu węgierskiego. Prawdopodobnem jest, iż przed nawiązaniem rokowań z p. Stourdzą, odbędą się konferencye pomiędzy przedstawicielami austryackiego i węgierskiego Rządu.

Arcybiskup praski, ks. hr. Schönborn, przyjmowany był w Berlinie w sposób nadzwyczaj wyszczególniający. Na cześć arcybiskupa odbył się przedwczoraj u cesarza Wilhelma obiad galowy, w którym wzięło udział 30 osób, pomiędzy niemi minister wyznań Gossler, proboszcz konwentu św. Jadwigi, Assmann, marszałek polny Moltke i generałowie Werder i Brandenburg. Tegoż dnia ks. arcybiskup był na posłuchaniu u cesarzewicza.

Główny interes spraw bieżących w Niemczech, skupia się obecnie w rozprawach komisyi parlamentu niemieckiego, obradującej nad projektem noweli wojskowej. Na posiedzeniu d. 9, dawał minister wojny Bronsart wyjaśnienia szczegółowe co do wzrostu sił zbrojnych francuskich i rossyjskich w stosunku do niezupełnie — jak mniemał — odpowiedniego wzrostu sił niemieckich. Co do niektórych szczegółów (jak się zdaje liczbowych tylko i dyslokacyjnych) prosił minister o zachowanie sekretu, jakiego poufne udzielanie pewnych wiadomości wymaga. Twierdził on w ogólności, że skoro ostatnie plany reorganizacyjne francuskie ściśle przeprowadzone zostaną, armia francuska miałaby pewną wyższość nad armią niemiecką, gdyby ta nie została znów wzmocnioną przez zmiany, zaproponowane w przedłożonej noweli wojskowej. Wykazywał też minister konieczność pewnych dyslokacyj nad granicą wschodnią i zachodnią, które wymagają kosztów w budżecie Rzeszy przewidzianych. Porównywał też minister siły austryackie z rossyjskiemi, a na dawniejszą uwagę jednego z mowców o trudnościach, jakich doświadczyła Rossya w tak łatwem zadaniu, jak obalenie „chorego człowieka“, odpowiedział, że Rossya, nauczona doświadczeniem, pewno się drugi raz ze stosunkowo tak słabemi siłami na wojnę nie wybierze.

Przyspieszenia obrad i uchwalania noweli jeszcze przed świętami Bożego Narodzenia żądał minister dlatego, że plan przyszłej mobilizacyi układa się corocznie przed pierwszym kwietnia, a w razie opóźnienia jużby na podstawie obecnej noweli nie mógł być na czas uskutecznionym.

W politykę zewnętrzną nie wdawał się minister, utrzymując, że nie jest ona jego rzeczą, wspomniał tylko, że w razie wojny Niemiec z dwoma mocarstwami, Niemcy nie walczyłyby same, i że chociaż na wojnę nie zanosi się, wybuchu jej jednak nigdy za absolutnie wykluczony uważać nie można.

Całe następne posiedzenie z dnia 10 b. m wypełniły wywody deputowanego Richtera i ministra wojny. Richter uznaje zgodnie z Windthorstem, że bliższe wyjaśnienie położenia zewnętrznego byłoby bardzo pożądanem; wyjaśnienie to nie ma jednak żadnego znaczenia wobec projektu, który chwilowo nie tworzy nowych sił, tylko dąży do zmiany w klasyfikacyi sił obecnych. W projekcie nie ma nic, coby mogło służyć do odwrócenia groźnego niebezpieczeństwa, — pod tym względem zgadza się Richter najzupełniej z ministrem wojny. Richter dowodzi dalej, że siły zbrojne Austryi wynoszą około $^{2}/_{3}$ sił niemieckich, tak, że sojusz z Austryą znaczy wzrost siły odpornej Niemiec z 3 na 5. Stała siła zbrojna Austryi w czasie pokoju uchwaloną bywa co roku, tylko siła wojenna 800.000 ludzi ustanowioną została prawie na czas dłuższy. Austrya najbardziej jest interesowaną w sprawach bułgarskich, a pomimo to nie powiększyła siły zbrojnej, lecz zarządziła jedynie udoskonalenie broni. Mowca wykazuje, że Niemcy o wiele wyprzedziły Francyę przez wcześniejsze przeprowadzenie powszechnej służby wojskowej. We Francyi bowiem obowiązuje powszechna służba wojskowa dopiero od roku 1873; — jeżeli Francya w ostatnich latach zaciągała więcej ludzi pod broń, aniżeli Niemcy, to pochodzi to ztąd, że potrzeba było nowych sił do zamorskich posiadłości. Od roku 1880 pomnożyła Francya liczbę batolionów tylko o 8 batalionów wojsk kolonialnych Niemcy utworzyły od tego samego czasu 34 nowych batalionów. Richter dochodzi w końcu do wniosku, że dzisiejsza siła zbrojna niemiecka w czasie pokoju przewyższa o 10—12 tysięcy ludzi francuską. W Rossyi utworzono od roku 1880 tylko 32 batalionów, w Azyi i 8 finlandzkich; od roku 1878 powstało wprawdzie $256^{1}/_{2}$ batalionów, ale powstały one przez zamianę pułków z 3 batalionami i 15 kompaniami na pułki z 4 batalionami i 16 kompaniami. W końcu żąda p. Richter od ministra objaśnienia co do zużycia nowych kadr i o sposobie przeprowadzenia rozporządzenia w pierwszym czasie.

Minister odpowiedział, że rząd przygotował już na dzień 1 kwietnia nadzwyczajny pobór wedle danych projektu, co wprawdzie połączone jest z wielkiem zamięszaniem w organizacyi wewnętrznej, ale już w przyszłem łecie wyda odpowiednie owoce.

Na przedwczorajszem, sobotniem posiedzeniu komisyi wojskowej miał dłuższy wywód major Haberling o armii rossyjskiej podnosząc wysoko jej liczebną i wewnętrzną wartość. Rossya zdaniem mowcy ma na oku wojnę z Austryą, Niemcami i Rumunią. Posiada ona znakomity system koleji żelaznych wedle wzoru Austryi i Niemiec, a sądząc ze wszystkiego druga Plewna jest niemożliwą. Naprzeciw dwóch milionów sił zbrojnych Niemiec i Austryi, Rossya i Francya mogłyby wyprowadzić w pole 5 milionów. Przechodząc do Francyi, stwierdził mowca. że artylerya francuska jest silniejszą, niż niemiecka, o 16.217 ludzi, 450 dział i 851 wozów amunicyjnych. Po przemówieniu kilku deputowanych, przyczem dep. Hasenclever oświadczył, iż stronnictwo jego gotowem będzie do ofiar, jeżeli przybędzie osobiście ks. kanclerz i zapewni, iż Niemcom grozi istotnie niebezpieczeństwo, odroczono dyskusyę do dnia dzisiejszego.

Do *Pol. Corr.* donoszą z Warszawy, iż niczem nie zdają się być usprawiedliwione doniesienia niektórych dzienników o znacznych zakupnach zboża w zachodnich okręgach, przez rossyjskie władze wojskowe, i zamierzonych koncentracyach wojsk. Odnośne zakupna nie wychodzą po za granice zwyczajnych dostaw na bieżące potrzeby.

Do *Politische Correspondenz* donoszą z Rzymu, iż bezzasadną jest pogłoska, jakoby Watykan w ostatniej swej nocie, wystosowanej do kilku Mocarstw katolickich, żądał interwencyi tych Mocarstw wobec antikościelnego prądu we Włoszech, i jakoby wspomniał o ewentualności opuszczenia Rzymu przez Papieża. Kurya ograniczyła się do tego, iż gabinetom: wiedeńskiemu, monachijskiemu, brukselskiemu, madryckiemu i lizbońskiemu, wyraziła swe ubolewanie z powodu ponownego ucisku Kościoła we Włoszech.

Przedwczoraj zmarł w Rzymie w 71 roku życia kardynał Franzelin, z zakonu OO. Jezuitów.

Pol. Corr. dowiaduje się z Aten, że rokowania między rządem greckim a posłem austryackim w sprawie zawarcia traktatu handlowego, mają być prawie na ukończeniu.

W Atenach odbywa się dzisiaj uroczystość upełnoletnienia królewicza.

Nowoutworzony gabinet francuski pod prezesowstwem Gobleta, pozostaje do obecnej chwili bez ministra spraw zagranicznych. Sprawy tego departamentu załatwiać będzie prowizorycznie prezes gabinetu. Po kolei odmówili przyjęcia teki Courcel, Duclerc, poseł w Lizbonie Billot, a nakoniec i poseł w Wiedniu p. Decrais.

Niekompletny więc gabinet przedstawił się Izbie. Gobletowi towarzyszyli wszyscy ministrowie, pomiędzy którymi tylko dwóch nowych, minister skarbu Dauphin, i minister wyznań i oświecenia, senator i profesor Berthelot. Prezes gabinetu Goblet odczytał deklaracyę nowego ministeryum, w której co do kierownictwa sprawami zagranicznemi oświadcza, że pójdzie drogą wytkniętą przez poprzedni gabinet, a uznaną przez Izbę. W sprawach polityki wewnętrznej przyrzeka Goblet złożyć Izbie żądane projekta reform, a to już z początkiem sesyi w 1887 roku. Życzeniem jest gabinetu pozyskać zaufanie nie za pomocą przyrzeczeń, ale szczerością. Izba złoży dowód zaufania, jeżeli przyzwoli nowemu gabinetowi budżet prowizoryczny. Następnie wniósł prezydent ministrów o odroczenie Izby do wtorku, co Izba uchwala mimo protestu prawicy.

Ks. biskup Freppel żądał dalszych rozpraw nad budżetem, ponieważ dawne ministeryum, które się stało nowem, nie zmieniło sytuacyi. Po odpowiedzi dość szorstkiej Gobleta, przyjęła Izba odroczenie i wiadomość, że we wtorek nowy minister skarbu przedstawi ustawę o budżecie prowizorycznym

Rząd angielski przedstawił Francyi gotowość swoją uregulowania wspólnie sprawy kanału Suezkiego, wyraził oraz życzenie zapewnienia Francyi udziału w niektórych gałęziach administracyi finansowej, pod tym jednak warunkiem, ażeby rząd republiki nie upierał się przy oznaczaniu stałego terminu dla odwołania sił zbrojnych Anglii z Egiptu.

Gabinet angielski odbył w sobotę naradę nad kwestyą egipską. Rada ministeryalna zastanawiała się nad odpowiedzią Turcyi. Uchwalono odpowiedź. iż rząd angielski nie może zmienić zapatrywań na

sprawę egipską, udzielonych już Porcie. Mimo tego rząd angielski postanowił dalej prowadzić rokowania z Portą, jakkolwiek ubolewa nad tem, że państwa najbliżej interesowane w Egipcie nie zgadzają się z sobą w kwestyach zasadniczych.

W depeszy rzymskiej czytamy: Wrażenie, jakie wywołała śmieć Minghethiego jest głębokie i powszechne; Minghetti używał wielkiej popularności w Rzymie. Mały plac przed domem, gdzie spoczywają zwłoki męża stanu, jest ciągle przepełniony. Tak samo jak Izba deputowanych i senat, uczciła i rada municypalna pamięć zmarłego. W radzie burmistrz Torlonia wypowiedział wyrazy żalu. Zwłoki zmarłego przewiezione będą do grobowca w Bononii.

Gazette de Liège dowiaduje się z Brukseli, że w razie odrzucenia przez Izbę projektu ustawy o ogólnym obowiązku służby wojskowej, postanowił król Leopold wezwać ministeryum tymczasowe do rozwiązania Izby, aby za pośrednictwem nowych wyborów dowiedzieć się o opinii kraju i wyborców.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 13 grudnia. (*Tel. pr.*) Królewicz duński wraz z małżonką odjechał wczoraj po ośmiodniowym tutaj pobycie do Danii.

Wiedeń, 13 grudnia. (*Tel. pr.*) Wczoraj zmarła w zamku Altenberg, hrabina Beust.

Wiedeń, 13 grudnia. (*Tel. pr.*) Zeszłej soboty stwierdzono tutaj siedm wypadków samobójstwa.

Wiedeń, 13 grudnia. (*Tel. pr.*) Ugodę pomiędzy gminą wiedeńską a towarzystwem tramwajowem można już uważać za zawartą. Towarzystwo tramwajowe wypłaci gminie ryczałtową sumę $1^1/_2$ miliona zł., w trzymiesięcznych wekslach, a oprócz tego za każdy kilometr drogi po 2.200 zł., i dodatkowo jeszcze po 200 zł. gdyby czysty zysk wynosił więcej niż 6 procent od kapitału akcyjnego.

Berlin, 13 grudnia. Wczoraj, o godzinie 3 po południu, aresztowano przed pałacem cesarskim pewnego człowieka, który rzucał kamieniami do okien pałacu.

Cesarz przyjmował wczoraj o godzinie 4 po południu raport służbowy sekretarza stanu hr. Bismarcka. O godzinie 5 odbył się obiad familijny.

Kopenhaga, 13 grudnia. Zmarł tutaj znany filolog Madvig.

Sofia, 13 grudnia. Przebywający tutaj sekretarz dyplomatycznej agencyi rossyjskiej otrzymał polecenie, aby poczynił przygotowania do wyjazdu.

Na żądanie niemieckiego konsula generalnego, przeniesiono z banku bułgarskiego do Berlina złożoną w tym banku przez agencyę rossyjską sumę 700.000 fr.

Londyn. 13 grudnia. Do *Standarda* donoszą z Kairu: Jeżeli nie zajdą nieprzewidziane wypadki, wszystkie wojska angielskie, stojące załogą w kierunku górnego biegu Nilu, powrócą w kwietniu do Kairu, poczem nastąpi znaczna redukcya armii okupacyjnej.

Telegrafowany kurs wiedeński

Wiedeń, 11 grudnia 1886, godzina 1 min. 45. Alp. Tow. górn. 29·25 Węg. akcye kredyt. 309.—. Akcye anglo-austr 116·—, Akcye banku Union 223·75, Akcye kolei Karola Ludwika 195.25, Akcye kolei północnej 236.50 Akcye kolei południowej 107 25, Akcye kolei Alföld 189 50 Akcye kolei Elżbiety 251.30 Akcye kolei Lwowsko - Czerniowieckiej 239·75 Akcye kolei węg. północno - wschodniej 174·— Wiedeńskie losy 125·50 Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacyie państw. w złocie —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 104·75. Losy regulacyi Cisy 126·25, Losy tureckie —·—, Węgierska renta 104·90, Akcye związkowego banku 108 50, Akcye banku obrotowego —·— Akcye kolei państwowej —.—, Rubel papierowy 1·17·75, Węgierskie losy 123 75, Marka niemiecka —·—, kolej Karola Ludwika —.—, akcye tytoniowe —·—, Akcye Banku dla krajów koronnych 248·— — Usposobienie przygnębione

Wiedeń, 11 grudnia 1886, godzina 5 minut 30. Akcye kredytowe 299 40 Anglo Austr. —·— Unionbank —·—, Kolej Karola Ludwika 195·50, Południowa —·—, Renta papierowa 83 65 Galic. listy zastawne —.— Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·— Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1883 —·— Napoleondor 9 96·50, Rubel papierowy —·—, Usposobienie —.

Wiedeń, 13 grudnia 1886 r. godzina 10 min. 40 Akcye kredytowe 298 90, Anglo-Austr. —.— Unionbank 223 50 Kolej Karola Ludwika 195 50, Południowa —·—, Renta papierowa —·— 5% Galic hip. listy zastawne 103·75 Galic oblig indemn —·— do —·— $4^1/_2$% listy zastawne banku krajowego 97·75, $4^1/_2$% pożyczka krajowa z 1883 roku 96 50, Napoleondor 9.97·— Rubel papierowy —·—·— Usposobienie chwiejne

Telegramy zbożowe z dnia 11 grudnia 1886. Wiedeń: Pszenica za 100 kilo —.— do —·— zł., żyto —·— do —·— zł jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·—, zł., owies —·—, do —·—; okowita per 10.000 litr procent 25·25 do 25.50 złr. Szczecin,: Pszenica —·—, rzepik —— spirytus —·— kukurudza —·—, Kolonia —·— rzepak —·— do —·— zł., 100 kilogr. na wiosnę Budapeszt: Pszenica (sierpień-wrzesień 9·03, do 9,05. zł. Berlin: Pszenica żółta (list.-grudz.) 165 25 do —·— żyto —·— —·— m. spirytus 37·50, rzepakowy olej —·— Paryż: mąka 51 kilogr. 53·10 olej fr. rzepakowy —·—. fr., spirytus —·— fr.

Odpowiedzialny redaktor Adam Krechowiecki

Przyjechali do Lwowa
dnia 13 grudnia roku 1886.

Hotel George'a.

Pp. Eksel. F. br. Ziemiałkowski z Wiednia, dr. E. Grudziński z Warszawy, A Tyszkowski z Trójcy, M. Komarnicki z Jarosławia, O. br. Rosengnier z Niska, S. Staromiejski z Bratkówki, Scoth z Ustrzyk.

Hotel Francuski.

Pp. dr. D. Romanowski z Krzemienia, E. Wolski z Hawłowic, dr. P. Matuszenko z Krzemienia, A. Suchanek z Stryja, B Schwager z Podwołoczysk, J. Kindler z Czerniowiec.

Hotel Europejski.

Pp. M. Robinsohn z Wiednia, H. Strizower z Jarosławia, A. Pollak z Skolego

---

Pociągi kolejowe

przychodzą do Lwowa;
podług zegara lwowskiego
od 1 października 1886.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski: o godz. 2 minut 15 po południu pociąg kuryerski, o godz. 10 min. 26 wieczór pociąg pospieszny, o godzinie 3 min. 5 w nocy i o godzinie 3 min. 50 po południu pociąg mieszany.

Z Krakowa: o godz. 5 min. 50 rano pociąg pospieszny, o godz. 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy, o godz. 11 min. 55 przed południem pociąg mięszany i o godz. 7 min. 6 wieczór pociąg lokalny.

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 3 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 35 rano i o godz. 3 min. 30 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk na dworzec Podzamcze o godz. 10 min. 10 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min. 28 rano o godz. 3 min. 19 po południu pociąg mięszany.

Ze Stryja: o godz. 8 min. 32 rano i o godz. 4 min. 35 po południu pociąg osobowy, a o godz. 2 min. 45 w nocy pociąg mięszany.

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa: o godz. 10 min. 44 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 10 rano pociąg osobowy, o godz. 4 min. 50 po południu pociąg mięszany i o godz. 8 min. 10 rano pociąg lokalny.

Do Podwołoczysk z głównego dworca o godz. 4 minut 8 po połud. pociąg kuryerski, o godz. 6 min. 10 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 38 po południu pociąg mięszany i o godz. 10 min. 25 wieczór pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk: z dworca **Podzamcze** o godz. 6 min. 22 rano pociąg pospieszny o godz. 1 min. 8 po południu pociąg mięszany, o godz. 10 min. 55 wieczór pociąg mięszany.

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 20 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 22 w południe i o godz. 11 min. 6 w nocy pociąg mięszany.

Do Stryja: o godz. 7 min 10 wieczór i o 11 minut 47 przed południem pociąg osobowy a o 12 w nocy pociąg mięszany.

Do dzisiejszego numeru dołącza się katalog „Księgarni Polskiej", L. K Bartoszewiczowej we Lwowie.

Zwraca się uwagę P. T. czytelników na inserat Piotra Miączyńskiego, o nafcie krajowej.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi za czwarte ćwierćrocze w miejscu 3 zł., **pocztą 4 zł.;** za miesiąc grudzień: w miejscu 1 zł., **pocztą 1 zł. 35 ct.** Z *Przewodnikiem* za czwarte ćwierćrocze w miejscu 3 zł. 75 ct. **Pocztą 4 zł. 75 ct.;** za miesiąc grudzień w miejscu 1 zł. 30 ct., **pocztą 1 zł. 65 ct.** Prenumeratę przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.
Lwów, dnia 11 grudnia 1886.

(bez kupona; bez kupona bieżącego)

	płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	194	75	197	75
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	229	—	242	50
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	287	50	292	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	215	—	220	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	—	—	—	—
„ „ „ 5 pr. w. a.	100	—	101	—
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią . .	103	40	104	40
Banku kraj. $4^1/_2$ pr. w. a. los. 51 l.	97	50	98	50
Tow. kredyt. galic. 5 prc. w. a.	100	—	101	—
„ „ „ 4 prc. w. a.	96	—	97	—
„ „ „ 5 pr. los. w 37 l.	100	—	101	—
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los $41^1/_2$ l.	93	—	94	—
„ „ $4^1/_2$ prc. „ „ 52	99	—	100	—
„ „ 4 prc. „ „ 56				
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 prc.) 3 pr. w. a. w likwidacyi		—	52	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) $2^1/_2$ pr. w. a. w likwidacyi		—	45	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. rol. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	104	20	105	20
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi . .	100	—	101	—
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańsk. (daw. 6 pr.) 3 pr. wa.	—	—	—	—
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	104	—	106	—
Pożyczki kr. z r. 1883 po $4^1/_2$ pr. wa.	96	25	97	50
5. Losy miasta Krakowa . .	18	25	20	25
„ „ Stanisławowa	29	—	32	—
6. Monety				
Dukat holenderski	5	86	5	96
Dukat cesarski	5	89	5	99
Napoleondor	9	92	10	02
Półimperyał	10	26	10	36
Rubel rossyjski srebrny . . .	1	54	1	64
„ „ papierowy . .	1	17	1	19
100 marek niemieckich . . .	61	65	62	35

Kurs giełdy wiedeńskiej.
z dnia 10 grudnia 1886.

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listop ad	83.65	83 85
luty-sierpień	83.70	83 85
Jednolity dług państwa w srebrze.		
styczeń-lipiec	84.45	84·65
kwiecień-październik	84.50	84.70
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr.	131.75	132 25
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	139.—	139.30
„ „ 1860 po 100 złr. 5 prc.	139.75	140·25
„ „ 1864 po 100 złr.	168 75	169·—
„ „ 1864 po 50 złr.	167.—	168.—
Renty Com. po 42 lir. austr. . . .	57.—	—.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	157.50	158.—
Renta papierowa 5 prc. z r. 1881 . .	100.90	101.05
Austr. renta zł. wolna od podat. 4prc	114 35	114·55
2. Obligacye indemn. 5 prc. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	109.—	—.—
Bukowiny	104.50	—.—
Galicyi	104.60	105.—
Niższej Austryi	109.—	110.—
Siedmiogrodu	104.60	105.20
Węgier	104.75	105 50
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	117.—	117.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. . .	298.40	298.80
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	543.—	553.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł. . .	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	249.25	249.50
Banku austro-węgiersk. a 600 zł. . .	885·—	887.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze .	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	383.—	384.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	—.—	—.—
Kol. Preszow-Tarn. (w. a.) a 200 zł. .	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k. .	2365	2370
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k. .	195·30	195 60
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. wa. wr.	240 50	240 75
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	253 20	253.60
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	107.75	108.25
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	177 —	177.50
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr. .	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem $4^1/_2$ pr. w złocie w 50 l.	100.25	100.75
„ „ „ premiowe po 3 prc.	101.—	101.50
Gal. zak. kr. ziem Krak. los w 18 l. 6 pr.	99.—	100.—
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	101.—	102.—
„ „ „ „ w 36 l. $5^1/_2$ pr.	—.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc. . .	96.40	—.—
„ „ „ „ po 5 prc. . .	100.30	100 40
„ „ „ „ po 5 prc. w 37 latach zwrotne	100.30	100.40
Banku krajow. $4^1/_2$ pr. wa. los w $51^1/_2$ l.	97.75	98.25
Obligi komunalne Banku krajowego 5 proc. w. a. I emisyi	100.25	100.75
Gal. banku hip. po 6 prc. . . .	—.—	—.—
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 prc. . .	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. po 5 prc. . .	101.70	102.—
Węg. Tow. ziem. akc. po $5^1/_2$ prc. .	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5 prc. .	101.25	101 75
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	101.40	101.80
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex) a 300 zł. 5 prc. w srebrze . . .	101.—	102.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	99.75	100.25
„ „ po 100 zł. w. a.	116.40	116 90
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po $4^1/_2$ prc.	100.90	101.30
dtto. dtto. (Jarosław-Sokal) . .	99 40	99.70
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 zł. 4 prc. w srebrze z r. 1884 . .	82.60	83.—
z r. 1884 . .	93.25	94.—
z r. 1868 . .	—.—	—.—
z r. 1872 . .	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	101.	101·50
6. Losy.		
Inst. kr. dla han i pr. po 100 zł. w. a.	179.75	180.25
Clarego po 40 zł. m. k.	43.25	44
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	117.—	118 —
Keglevicha po 10 zł. m. k.	24.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	18 60	19·—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł. .	20 60	21.—
Pożyczka miasta Budy do 40 zł. w. a.	46. —	47.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	41.75	42.25
Czerwon. krzyża austr. Tow. po 10 zł.	14 50	14 75
„ „ węgiersk. „ po 5 zł	9.60	9 75
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	19.25	19.75
Salma po 40 zł, m. k.	59 —	59 50
St. Genois po 40 zł. m. k.	59.—	59.50
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	30.75	—.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k. . . .	137 50	138.—
„ „ po 50 zł. w. a. . .	68.50	69.00
Waldsteina po 20 zł. m. k. . . .	32 75	33 25
Windischgrätza po 20 zł. m. k. . .	43 —	—.—
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n. . . .	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n. . . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n. . .	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n. . .	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt	126 30	126 60
Paryż za 100 fr.	49.77·50	49 85.—
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.96 —	5.98 —
„ pełnej wagi	5.93.—	5.95 —
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.97 50	9.98 50
Rossyjski imperyał	10.32 —	10 34 —
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.
Telegrafowany kurs wiedeński
dnia 11 grudnia 1886.

	złr.	ct
Jednolity dług państwa w banknotach	83	65
„ „ „ w srebrze . .	84	20
Renta w złocie	114	35
5 prc. austr. renta marcowa	100	70
Akcye banku wiedeńskiego	382	—
„ „ kredytowego	298	50
Londyn	126	25
Napoleondor	9	$96^1/_2$
Dukat cesarski men.	5	96
100 marek niemieckich	61	$92^1/_2$

L. 1204 (8938 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Kałuszu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie resztującej sumy 40 zł. 14 ct. wa. z pn. przymusowa sprzedaż nie tabularnej realności pod nr. kons. 48 st. 54 n. subrep. 102 w Podhorkach położonej, dłużnika Andrusia Smolskiego względnie spadkobierców tegoż własnej, w tutejszym ck. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz ck. uprzyw. Zakładu kredyt. włość. dnia:

I. 12 stycznia
II. 15 lutego
III. 15 marca 1887,

każdym razem o godzinie 9 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 450 zł. aw. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Kałusz, d 3 maja 1886.

L. 5629 (8834 3—3)

Dnia 14 grudnia 1886, 11 stycznia i 15 lutego 1887, każdym razem o 10 godz. rano odbędzie się w sądzie tutejszym w sprawie egzekucyjnej Jakóba Sprecher pko Izakowi Reiner pto 1850 zł. 30 ct. z pn. publiczna sprzedaż realności pod l. kons. 250/265 w Bolechowie położonej, z tem, że realność ta przy pierwszych dwóch terminach poniżej ceny szacunkowej kwotę 2105 zł. wynoszącej, sprzedaną nie zostanie i na ten wypadek gdyby ta realność na 2 pierwszych terminach wyżej lub za cenę szacunkową sprzedaną nie została trzeci termin do ułożenia warunków ułatwiających służyć ma, a na których wierzyciele pod rygorem § 148 us. się wzywa.

Wadyum wynosi 210 zł 50 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tuts, registraturze.

Dla tych wierzycieli, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego t. j. po dniu 22 maja 1886 rzeczone prawa nabyli na wspomnianej realności, lub którymby uchwały niniejszej sprawy dotyczące z jakiego bądź powodu doręczone być nie mogły, ustanowiony został kuratorem c. k. notaryusz w Bolechowie Władysław Janiszewski.

C. k. sąd powiatowy.

Bolechów, 8 października 1886.

L. 6160 (8843 3—3)

C. k. sąd powiatowy Gliniański ogłasza niniejszem, że o godzinie 10 rano w dniach 17 grudnia 1886 19 stycznia 1887, powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 23 lutego 1887, nawet poniżej takowej odbędzie się licytacya połowy realności wyk. hip. l. 204 gm. kat. Krzywiec, tudzież całej realności wyk. hip. l. 206 tejże gminy objętych Wasyla Worony własnych, na rzecz Krakowskiego Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń pto 192 zł. z pn.

Cena wywołania 240 zł.

Wadyum 24 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania, wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem p. Koerbera.

W razie nieudałej sprzedaży wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych termin na dzień 23 lutego 1887 godz. 3 po południu.

Gliniany, 15 września 1886.

L. 7649 (8854 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza, że celem wydobycia wierzytelności c. k. uprz. gal. akcyj. Banku hipotecznego w kwocie 1476 złr. 66 ct. z pn. odbędzie się w tymże sądzie obwodowym dnia 7go lutego 1887 od 10 godziny przed południem przymusowy jawny przetarg realności objętej 205tym wykazem hipotecznym miasta Złoczów dłużników Grzegorza Osadczuka i ś. p. Józefa Osadczuka własnej

Cena szacunkowa i wywołania 5.000 złr. wadyum 250 złr., a sprzedaż dopuszczalna za jakąkolwiekbądź, cenę.

Resztę warunków przetargu i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze.

O tem zawiadamia się też wszystkich wierzycieli hipotecznych, którzy po dniu 10 listopada 1886 jako dniu wystawienia wyciągu hipotecznego prawa rzeczone na zwyż określonej realności nabyli, albo którymby niniejsza lub późniejsze w sprawie tej zapaść mające uchwały wcale lub w należytym czasie doręczone być nie mogły, do rąk ustanowionego już uchwałą z dnia 15 grudnia 1883 l. 10723 kuratora p. adwokata dra Wesołowskiego.

Złoczów, dnia 27 listopada 1886.

L. 19207 (8915 1—3)

Dnia 28 stycznia 1887, 28 lutego 1887 i 28 marca 1887, zawsze o 10 godzinie rano odbędzie się licytacya egzekucyjna połowy realności l. 52 w Uciszkowie objętej ½ wykaz. hipotecz. 138 Jacka Gólki własnej.

Cena szacunkowa i wywołania 1462 zł. 50 ct.

Wadyum 146 zł. 25 ct.

Reszta warunków do przejrzenia w registraturze

Z c. k. sądu powiatowego m. dlg.

Złoczów, dnia 24 listopada 1886.

L 6072 (8856 3—3)

W dniach 22 grudnia 1886, 26 stycznia i 23 lutego 1887, o godzinie 10 z rana przeprowadzi sąd sprzedaż połowy realności pod nr. 86 w Lipie nieobjętej masy spadkowej śp. Mikołaja Kuzmaka własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej na rzecz Wolfa Ordona pto 11 zł. 75 ct. wa. z pn.

Cena wywołania 130 zł.

Wadyum 13 zł.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Bircza, 21 października 1886.

L. 4085 (8841 3—3)

W dniach 13 grudnia 1886, 17 stycznia i 14 lutego 1887, o godzinie 10 przed południem odbędzie się w budynku sądowym przymusowa sprzedaż realności pod lk. 114 w Starembystrem położonej, Jędrzeja Fakuskiego własnej, w pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową 400 zł., lub wyżej tejże zaś w trzecim terminie niżej takowej.

Wadyum wynosi 40 zł. aw.

Resztę warunków przejrzeć można w regisuraturze tutejszej.

Czarnydunajec, d. 8 październ. 1886.

L. 7330 (8860 3—3)

W ck. sądzie powiatowym w Tyśmienicy odbędzie się o 10 rano w dniach 17 grudnia 1886 i 21 stycznia 1887, tylko powyżej lub za cenę szacunkową, zaś dnia 24 lutego 1887 także poniżej takowej licytacya realności pod lk. 84 w Krasiłówce wedle wyk. hip. 292 Ilka Mułaninlia własnej, na rzecz Majera Gebührera pto 45 zł. z pn.

Cena wywołania 220 zł. Wadyum 22 zł.

Resztę warunków i wyciąg hipot. można przeglądnąć w tus. registraturze

Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem p. Emila Łapickiego w Tyśmienicy.

C. k. sąd powiatowy.

Tyśmienica, 30 lipca 1886.

L. 10853 (8859 3—3)

W sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. Zakładu kredyt. gal. włość. w likwidacyi we Lwowie przeciw Jurkowi Wasylów pto 24 rat po 9 złr. i 17 złr. 6 ct. wa. z pn sprzedaną zostanie realność z wyk. hip. l. 237 w Horodnicy w dniach 24 lutego, 21 marca i 18 kwietnia 1887 o 9 rano.

Cena szacunkowa 400 złr.

Zakład 10prc., resztę warunków przeglądnąć można w tusądowej registraturze kuratorem niewiadomych wierzyc. dr. Franciszek Rauch z Horodenki.

Z c. k. sądu powiatowego.

Horodenka, 15 października 1886.

L. 39816 (8855 3—3)

Krakowski sąd deleg. miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Maurycego Herza w kwocie 3 złr. 12 ct. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 10 stycznia 1887, 7 lutego 1887 i 28 lutego 1887 o godz. 10 rano egzekucyjna licytacya realności l. 32 w Grębałowie położonej, Józefa Walczaka własnej.

Cena wywołania 380 złr.

Wadyum 38 złr.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adwokat dr. Lesław Bożański, z substytucyą adwokata dra Izydora Deichesa w Krakowie.

Kraków, 28 października 1886.

L. 7954 (8845 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie wiadomo czyni, że w sprawie Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi pko spadkobiercom Mojżesza Forela pto 76 złr. 4 ct. wa. odbędzie się w sądzie tuteiszym w dniach 7 stycznia, 9 lutego i 3 marca 1887, przymusowa sprzedaż publiczna realności dłużnika lk. 100 wyk. hip. 141 gm. Szczutków.

Cena szacunkowa 150 zł.

Wadyum 15 zł.

Warunki licytacyjne, ekstrakt tabularny i akt opisania przejrzeć można w tus registraturze.

Lubaczów, dnia 17 listopada 1886.

L 13535 (8876 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia 11 rat pożyczkowych po 100 zł. 50 ct. aw. i resztującego kapitału dłużnego w kwocie 721 złotych reńskich 38 ct. z większej sumy 1500 zł aw. pochodzącego, odbędzie się dnia 23 grudnia 1886, dnia 26 stycznia 1887 i dnia 23 lutego 1887, każdym razem o godz. 10 rano w zabudowaniu sądowem, nr. 14 egzekucyjna sprzedaż majętności Birnbergówka w Podwołoczyskach, powiatu Skałackiego położonej, wyk hip. l. 336 objętej, Markusa Birnberga własnej, na rzecz ck. uprzyw. gal. zakładu kred. włość. w likwidacyi we Lwowie.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa, która wynosi 2500 zł., a wadyum 250 zł.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze tut. sądu.

Dla tych wierzycieli hipotecznych, którzyby po wystawieniu wyciągu tabularnego tj. po dniu 29 czerwca 1886 uzyskali, prawo zastawu na powyższej majętności lub którymby uchwała niniejsza względem rozpisania licytacyi z jakichkolwiek bądź powodów doręczona być nie mogła ustanawia się kuratorem ad actum adwokata dra Blausteina a adw. dra Leiblingera tegoż zastępcą.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnopol, dnia 6 listopada 1886.

L 8101 (8790 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Ropczycach w sprawie egzekucyjnej zakładu kredyt. włość. w likwidacyi pko masie spadkowej Jakóba Cieśli pto 26 rat po 6 złr. zpn. przedsięweźmie dnia 10 stycznia i 14 lutego 1887 r. o godzinie 10 rano w budynku sądowym licytacyjną sprzedaż realności l. wyk. hip. 17 ks. gr. Rzegocin objętej powyższej masy spadkowej własnej.

Cena wywołania 200 złr. wadyum 20 złr. Na wypadek niesprzedania powyższej realności na wyznaczonych terminach do ułożenia warunków sprzedaż ułatwiających wyznaczono termin na dzień 14 marca 1887 o 10 godzinie rano.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny można przejrzać w registraturze. Kuratorem niewiadomych wierzycieli dr. Ujejski z Ropczyc.

Ropczyce, d 15 października 1886.

L. 52056 (8799 2—3)

C. k. sąd krajowy we [illegible] ogłasza, że w sali rozpraw tegoż [illegible] w celu zaspokojenia pretensyi Banku krajowego krol. Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem w kwotach 290 złr. 54 ct., 178 złr. 7 ct., 290 złr. 44 ct., 178 złr 1 ct., 9155 złr. 65 ct, 56 ct 5611 złr. zprzyn. odbędzie się dnia 10 lutego, dnia 10 marca i dnia 21 kwietnia 1887, każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do Emilii z Kaczorowskich Mazur wedle poz. 2 karty b. wyk. hip. l. 515 dz. I. należącej realności pod l. 607/4 (34 ul. Zielonej) we Lwowie położonej, na których terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 30.000 złr. lub przynajmniej za tę cenę sprzedaną zostanie że jako wadyum kwota 3.000 złr. złożoną być ma, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przeirzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla wszystkich tych którzyby po wydaniu wyciągu hipotecznego to jest po dniu 19 października 1886, rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Srokowski kuratorem a jego zastępcą adwokat dr Bliziński mianowany został.

Lwów, dnia 20 listopada 1886.

L. 5709 (8862 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Zborowie podaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności Mczesa Mehlberga w kwocie 500 zł. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 21 stycznia, 21 lutego i 21 marca 1887, każdym razem o godz. 10 przed poł. przymus. sprzedaż realności wyk. hip. l. 116 gminy Jackowce objętej, stanowiącej własność Józka Swirskiego z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś terminie także i poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa wynosi 50 złr.

Wadyum 5 zł.

Akt oszacowania i resztę warunków licytac. przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

Zborów, dnia 21 września 1886.

L. 3992 (8939 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Kałuszu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 49 zł. w. a. zpn. przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod nr. kons. 89 n. 20 st. subrep. 25 i 36 w Uhrynowie stajnym położonej, dłużnika Iwana Perehiniaka spadkobierców własnej, w tutejszym ck. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego dnia:

I. 12 stycznia
II. 15 lutego
III. 15 marca 1887,

każdym razem o godz. 9 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 100 złr. a. w. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Kałusz, dnia 30 kwietnia 1886.

L. 7512 (8925 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Śniatynie ogłasza, że celem zaspokojenia pretensyi Schaji Mehlera w kwocie 152 zł. aw. odbędzie się w tut. sądzie egzekucyjna publiczna sprzedaż realności dłużników Jana i Maryi Drozdowskich własnej, ciała tab. niestanowiącej w Śniatynie.

Cena wywołania 500 zł.

Wadyum 50 zł.

Licytacya ta odbędzie się w trzech terminach dnia 23 grudnia 1886, 28 stycznia i 3 marca 1887, o godz. 10 rano z tem, że na pierwszym i drugim terminie realność powyższa tylko wyżej lub za cenę szacunkową zaś na trzecim terminie nawet niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

O czem strony i niewiadomych wierzycieli zawiadamia się przez kuratora adw. dra Schäfera w Śniatynie

Śniatyn, 12 września 1886.

L. 9899 (8821 1—3)

Mościski ck. sąd powiatowy ogłasza, że na zaspokojenie sumy 250 zł. a. w. zpn. odbędzie się publiczna licytacya realności pod lk. 120 w Czerniawie do małol. Seńka i Ilka Stańczaków należącej, w tutejszym sądzie na rzecz Bazylego Miukowicza dnia 23 grudnia 1886, dnia 25 stycznia 1887 i dnia 28 lutego 1887, każdym razem o godz. 10 rano a to z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 320 zł. lub wyżej tejże na trzecim terminie zaś także i niżej ceny wywołania jednakże [illegible] do wysokości ciężarów na tej realności ubezpieczonych sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 32 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Mościska, dnia 15 października 1886.

L. 4505 (8777 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Rudkach sprzeda w drodze publicznej licytacyi dnia 19 stycznia, 16 lutego i 16 marca 1887 o godzinie 10 rano w budynku sądowym realność wyk. hip. księgi gruntowej Koropuż l. 66 objętą Iwana Jarki własną celem zaspokojenia pretensyi Ewy Sawickiej w kwocie 141 złr. 75 ct. z pn.

Na pierwszych dwóch terminach zostanie ta realność także i niżej ceny wywołania, jednak tylko przynajmniej za taką kwotę, która wszystkie na realności ciężące długi pokryje, sprzedaną.

Cena wywołania 853 złr.

Wadyum 85 złr.

Bliższe warunki, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania przejrzeć można w registraturze.

Niewiadomych wierzycieli zawiadamia się do rąk kuratora Kazimierza Kurka w Rudkach.

Rudki, dnia 28 sierpnia 1886.

Rozmaite obwieszczenia.

(8935 1—3)

P. Karol Willaume emerytowany c. k. radca sądu krajowego wyższego wpisany został z dniem 20 listopada 1886. do listy adwokatów z siedzibą w Tarnopolu.

Z Wydziału Izby Adwokatów

Lwów, dnia 20 listopada 1886.

L. 1931pr. (8649 2—3)

Jego Ekscelencya Pan Prezydent c. k. wyższego sądu krajowego zamianował dla pierwszej zwyczajnej kadencyi posiedzeń sądów przysięgłych w roku 1887 rozpoczynającej się na dniu 3 lutego 1887 godzinie 8 rano przy c. k. sądzie obwodowym w Stanisławowie Prezydenta tego sądu przewodniczącym, zastępcami radców Kamila Krafta, Jana Majeranowskiego, Antoniego Leżańskiego, Jana Szankowskiego i Karola Gwiazdoma.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego

Stanisławów, 1 grudnia 1886.

L. 8429 (8645 2—3)

C. k. sąd obwodowy Rzeszowski niniejszem wiadomo czyni, że w depozycie tutejszosądowym, następujące depozyta, do których właściciele swych praw przez lat przeszło 30 niezgłaszali w przechowaniu się znajdują w masie:

	złr.	ct.	Zapis długu publ. złr	Zapis długu publ. ct.	Zapis długów prywat. złr
1. Bilek Jan	18	6			
2. Bluchowa Margorzeta	4	11			
3. Dorfleituer Leopold	9	57			
4. Eichler Jakób w papierach prywat.	200	—			
5. Fröhlich Majer		95			
6. Górski Leon	16	32			
7. Glüchlich Markus	50	29			
i zapisach publicznych	50				
8. Hausdorf Elżbieta		56			
9. Hausenkopf Zacharias	1	24½			
10. Jordau Franciszek			17	36	
11. Guttman Kazimierz i Gillert	12	22			
12. Kaudrek Hersz			69	92	
13. Necheles Maria	41	4			
14. Pawłowski Sebestyan		88			
15. Pokorna Antonina		66			
16. Radziński Józef	9	51			
17. Trybski Teodor					400
18. Weisberg i Orbach	59	40	15	99½	
19. Weissman Süssel		17½			
20. Więckowski Anton	56	92			
21. Verstandik Eliasz w kosztownościach	17	85			
22. Miarkowski Jakób	13	24½			
23. Grocholski Rafel ad. Krasińska	118	16½			
24. Esenko Jan			5	55	
25. Krumski Kajetan	26	42			
26. Korzeniowski Ignacy i Dorota	1819	76			
27. Krzyżanowska Teresa	110	73½			
28 Praczyński Karol		—	152	93	
29. Skrzyński Ignacy	4	72	2	59	
30. Terlecki Antoni, Wojciech i Jędrzej			200	93	
31 Korzeniowski Antoni	5	62½			

W myśl dekretu nadw. z 15 maja 1825 l. 15023 i z 50 października 1802 l. 582 zbioru ustaw sprawiedliwości, wzywamy zatem wszystkich tych którzyby do powyżej wymienionych depozytów jakiekolwiek prawa mieli, aby takowe w przeciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni do tutejszego sądu zgłosili i należycie wykazali inaczej bowiem po upływie powyższego terminu, depozyta te jako funduszowi upadłości przypadłe uznane i funduszowi temu wydane, zaś obligi prywatne do registratury złożone zostaną.

Zarazem ustanawia się dla właścicieli nieznanych depozytów kuratora w osobie p. adwokata Rybickiego, substytutem zaś jego p. adwokata Bindera.

Rzeszów, 18 listopada 1886.

L. 1349/pr. (8650 2—3)

Jego Ekscelencya Prezydent c. k. Wyższego sądu krajowego zamianował dla pierwszej dnia 28 lutego 1887 o 9 godzinie rano rozpocząć się mającej kadencyi sądu przysięgłych, przy tutejszym c. k. sądzie obwodowym Prezydenta c. k. sądu obwodowego Jana Michalczewskiego przewodniczącym sądu przysięgłych, a zastępcami przewodniczącego Radców Leopolda Szymonowicza, Henryka Allschera, Edwarda Schaeffera i Leopolda Kustha.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego
Złoczów, dnia 26 listopada 1886.

L. 6255 (8880 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Krynicy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego Karola Kizowskiego iż w sporze drobiazgowym Dawida Keila pto 40 zł. ustanowiono dlań kuratorem Antoniego Głowackiego z Krynicy i termin do rozprawy na 30 grudnia 1886 o godzinie 9 rano wyznaczono.

Dnia 26 listopada 1886.

L. 11177 (8807 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi obwieszcza, że dla niewiadomych z życia i z miejsca pobytu Fiszla Webera, Hersza Habera, Jośla Kieslera, Abrahama Schachtera, Hemi i Josla Kuischbachera wsprawie ekstabulacyi pretensyi praw na dobrach Grzęda dlanich ciężących, ustanowił dla nich kuratorem adw. dr. Dębickiego z substytucyą adw. dra Freudenberga.

Kołomyja, 4 listopada 1886.

L. 1821 (8814 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Mostach wielkich zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Onufrego Tarapatę, że Iwan Tarapata zgłosił w postępowaniu prostowawczem prawo własności do ⅓ części ciała hypotecznego wykazem hyp. 913 i do 280/71400 części ciała hypotecznego wykazem 204 gminyBatiatycze objętego, na rzecz Onufrego Tarapaty wpisanego i że dla nieobecnego ustanowił kuratorem Fedka Maciołka.

Termin do rozprawy wyznaczono na 23ego grudnia 1886, o godzinie 9 przed południem.

Wzywa się nieobecnego, aby się sam zgłosił, lub innego zastępcę wskazał,

Mosty wielkie, 25 czerwca 1886.

Upadłości.

L. 55837 (8615)

C. k. sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy, jakoteż na wszystek nieruchomy, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 nr. 1 D. p. p. położony majątek P. (Pesche) Back zam. Grau nieprotok. kramarki gotowemi sukniami męskiemi we Lwowie.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu radcy sądu krajowego dr. Zeneggowi jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się p. adwokata dr. Waldmana, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyj, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż lub ustanowienia innego zawiadowcy masy, i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 16 grudnia 1886 godzinę 10 przed południem.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem dnia 15 stycznia 1887 i popać ją na terminie, na dzień 10 lutego 1887 godzinę 10 przed południem wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysłuża prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastąpcy onego i członków wydziału wierzycieli — inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności, ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl § 68 ustawy konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej".

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, 29 listopada 1886.

L. 16656 (8853 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Juliana Hausberga właściciela Chemicznego Laboratorium w Tarnopolu a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacya konkursowa z 25 grudnia 1868 obowiąznje Komisarzem konk. ustanawia się p. ck. radcę Piątkowskiego a tymczasowym zarządcą masy p. adw. dr. Blausteina

Wierzycieli wzywa się niniejszem aby na terminie dnia 9 grudnia 1886, o godz. 10 rano przed komisarzem konk. wyznaczonym, za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensyę wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli którzy swych pretensyi przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował, do dnia 20 stycznia 1886, bądź to bezpośrednio w sądzie obwodowym, lub też u komisarza konkursowego podług przepisu ordynacyi konk. dla uniknięcia szkodliwych skutków prawa, zgłosili, a to na terminie na dzień 9 lutego 1887, o godz. 10 zrana w biórze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzytelnili i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyi poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy i wydziału wierzycieli którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie inne osoby w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Tarnopolu lub w pobliżu nie zamieszkują winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Tarnopolu zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego, wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionymby został.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej".

Termin do likwidacyi oznaczony jest zarazem terminem do układów z wierzycielami.

Tarnopol, dnia 23 listopada 1886.

L. 12594 (8806 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi niniejszem wiadomo czyni, że równocześnie otwiera się konkurs do całego ruchomego, jakoteż w krajach, których nstawa konkursowa z 25 grudnia 1868 nr. 1 dz. u. p. p. z roku 1869 obowiązuje położonego nieruchomego majątku Szulinia Barona handlarza sukniami w Kołomyi i że do kierowania tym konkursem, ustanowionym został jako komisarz konkursowy c. k. Rad. Barański zaś jako tymczasowy zawiadowca tejże masy adw. dr. Edmund Milgron.

Wzywa się zatem wszystkich wierzycieli konkursowych, ażeby wszystkie swe, z któregobądź tytułu pochodzące roszczenia, nawet gdyby co do takowych spor jaki był w toku, do dni 60 wedle przepisów ustawy konkursowej i pod zagrożeniem podanych tamże następstw prawnych w tutejszym sądzie zgłosili, i aby na terminie na dzień 9 lutego 1887 o 9 przed południem do likwidacyi ogólnej wyznaczonym, który zarazem jako termin ugody się wyznacza, płynność i pierwszeństwo swych pretensyj wykazali. Zresztą wolno będzie wierzycielom, którzy wierzytelności swe zgłoszą, wybrać na tym terminie w miejsce zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i wydziału innych mężów swego zaufania.

Do potwierdzenia tymczasowego zawiadowcy masy, a względnie do wyrobu nowego zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, ustanawia się termin na dzień 12 styznia 1887 godzinę 9 przed południem, na którym wierzyciele do komisarza konkursowego zgłosić się mają.

Wreszcie wzywa sięwierzycieli, którzy po za obrębem miasta Kołomyi mieszkają, aby mieszkającego w Kołomyi zastępcę do odbierania uchwał sądowych zamianowali, gdyż w przeciwnym razie na ich koszta i niebezpieczeństwo kurator dla nich zostanie ustanowionym.

Dalsze ogłoszenia, które w toku postępowania konkursowego jako potrzebne się okażą, zostaną w części urzędowej Gazety Lwowskiej ogłaszane.

Kołomyja, dnia 3 grudnia 1886.

Kuratele.

L. 8347 (8815 3—3)

Hryń Kobżej z Zarzecza uznany marnotrawcą kuratorem jego Antoni Prokopyszyn z Zarzecza.

C. k. sąd powiatowy
Sołotwina, 25 listopada 1886.

L. 15826 (8833 3—3)

Jewdóchę z Kaziów Roga z Kupczyniec uznano za marnotrawczynię i Mikołaja Jarzynę kuratorem ustanowiono.

C. k. sąd powiatowy del:
Tarnopol, dnia 14 sierpnia 1886.

L. 10153 (8773 2—3)

Stefana Trochlińskiego z Ponikwy wielkiej uznano marnotrawcą. Kuratorem Jakim Hajduk.

C. k. sąd powiatowy
Brody, 17 czerwca 1885.

L. 8220 (8861 3—3)

Iwan Załuski z Myszkowa na mocy uchwały c. k. sądu powiatowego w Zaleszczykach z dnia 29 października 1886, l. 8220 uznany umysłowo chorym, kurator Panko Sochacki.

C. k. sąd powiatowy
Zaleszczyki, d. 29 października 1886.

L. 12146 (8788 3—3)

C. k. sąd powiatowy delegowany miejski w Wadowicach zgodnie z postanowieniem c. k. sądu obwodowego w Wadowicach z dnia 6 listopada 1886, l. 5014 uznaje Stanisława Reksę syna Jana z pod nr. kons. 22 w Jamnikach ad Jaszczurowa marnotrawcą, ustanawiając dla niego kuratora w osobie Wojciecha Warmuza z Jaszczurowej.

Wadowice, dnia 20 listopada 1886.

L 6847 (8883 2—3)

Semko Muzyka, gospodarz z Butyn uznany marnotrawcą.

Kuratorem jego ustanowiony Jacko Rawlik, gospodarz z Butyn.

C. k. sąd powiatowy.
Mosty wielkie, 21 listopada 1886.

L. 5026 (8882 2—3)

Wincenty Urbańczyk, włościanin z Morawicy uznanym został za marnotrawcę.

Kuratorem dla niego ustanowiono Jana Pawia z Morawicy.

C. k. sąd powiatowy.
Liszki, 22 września 1886.

L. 9136 (8920 1—3)

Jędrzej Patla i Anna Patla z Jaszczwi uznani zostali za głupkowatych, kuratorem dla nich ustanowiono Michała Znoja z Jaszczwi.

C. k. sąd powiatowy
Krosno, dnia 16 października 1886.

Księgi gruntowe.

L. 981 (8898)

Z powodu wdrożenia dochodzeń wiodących do założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej „Łososiny Górnej" wzywa się wszystkich interesowanych w stosunkach posiadania i prawach w myśl § 21 ustawy z 20 marca 1874 n. 29 dz. ust. i rozporz. kraj. przedmiotem dochodzeń będących, aby roszczenia swoje jak najspieszniej przed tutejszą Komisyą wywiedli.

C. k. Komisya hipoteczna
Limanowa, 8 października 1886.

L. 100 (8899)

Komisya hipoteczna zawiadamia, iż dochodzenia celem założenia księgi gruntowej dla gminy Trzciana dnia 17 grudnia 1886 rozpoczyna.

Każdy kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków własności i posiadania może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub obrony swych praw uzna za stosowne.

Radomyśl, dnia 9 grudnia 1886.

L. 12568 (8916)

Akta założenia ksiąg gruntowych dla gminy katastralnej Bybło składa się do przejrzenia w sądzie tutejszym.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszy posiadania mogą być wnoszone do dnia 16 grudnia 1886, na którym ewentualnie rozprawy przeprowadzone zostaną.

Z c. k. sądu powiatowego
Bursztyn, dnia 1 grudnia 1886.

L. 12570 (8919)

Akta założenia ksiąg gruntowych dla gminy katastralnej Skomorochy nowe składa się do przejrzenia w sądzie tutejszym.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszy posiadania mogą być wnoszone do dnia 16 grudnia 1886 na którym ewentualnie rozprawy przeprowadzone zostaną.

Z c. k. sądu powiatowego
Bursztyn, dnia 1 grudnia 1886.

L. 12567 (8918)

Akta założenia ksiąg gruntowych dla gminy katastralnej Stawowawola z miejscowością Korostowice składa się do przejrzenia w sądzie tutejszym.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszy posiadania mogą być wnoszone do dnia 17 grudnia 1886 na którym ewentualnie rozprawy przeprowadzone zostaną.

Z c. k. sądu powiatowego
Bursztyn, dnia 1 grudnia 1886.

L. 12569 (8917)

Akta założenia ksiąg gruntowych dla gminy katastralnej Koropatniki z miejscowością Kunicze składa się do przejrzenia w sądzie tutejszym.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszy posiadania mogą być wnoszone do dnia 17 grudnia 1886 na którym ewentualnie rozprawy przeprowadzone zostaną.

Z c. k. sądu powiatowego
Bursztyn, dnia 1 grudnia 1886.

Księgi gruntowe.

L. 13122 (8335 3—3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekta nowych wykazów tabularnych dla posiadłości tabularnych pod nazwami tabularnemi:

I. w okręgu sądu obwodowego w Tarnowie:

Swięcany, w gminie katastralnej Swięcany, w okręgu sądu powiatowego w Jaśle;

Wola Zelichowska, w gminie katastralnej Wola Żelichowska, w okręgu sądu powiatowego w Żabnie;

Gorzejowa średnia część Dom. 12 pg. 61, Dom. 83, pag. 373 i Dom. 289, pag. 72 Gorzejowa część, także część dóbr Gorzejowa górna zwana, Dom. 12, pag. 57, Dom. 131, pag. 348, i Dom. 289, pag. 410 i Gorzejowa górna część Dom. 12 pag. 59, Dom. 289, pag. 96 i Dom 436, pag. 448, w gminie katastralnej Gorzejowa dolna z miejscowością Gorzejowa górna w okręgu sądu powiatowego w Pilźnie;

Gawrzyłowa dolna część i Gawrzyłowa 3cia część, także folwark „Gawrzyłówka“ zwana Dom. 31, pag. 421, Dom 121, pag. 201, Dom. 249, pag. 332, Dom. 122, pag. 38, Dom. 339, pag. 283, Gawrzyłowa górna z częścią Gawrzyłowy dolnej Dom. 31. pag. 425, Dom 139. pag. 293 i Dom. 249, pag. 300, Gawrzyłowa część Dom. 121 pag. 205 i Dom. 339, pag. 301, w gminie katastralnej Gawrzyłowa, w okręgu sądu powiatowego w Dębicy;

II. w okręgu sądu powiatowego w Rzeszowie:

Sarzyna w gminie katastralnej Sarzyna, w okręgu sądu powiatowego w Leżajsku;

Żołynia w gminie katastralnej Zołynia;

Brzoza stadnicka w gminie katastralnej Brzoza stadnicka, w okręgu sądu powiatowego w Łańcucie;

III. w okręgu sądu obwodowego w Nowym Sączu:

Łabowa w gminie katastralnej Łabowa;

Rostoka wielka w gminie katastralnej Rostoka wielka, w okręgu sądu powiatowego w Krynicy;

Czarne i Lipna w gminie katastralnej Czarne w okręgu sądu powiatowego w Gorlicach;

Grywałd Dom. 113, pag. 342 i Grywałd Adwokacya Dom. 113, pag. 266 w gminie katastralnej Grywałd;

Obidza w gminie katastralnej Obidza;

Szlachtowa, w gminie katastralnej Szlachtowa;

Sromowce wyżne w gminie katastralnej Sromowice wyżne, w okręgu sądu powiatowego w Krościenku;

Izby w gminie katastralnej Izby w okręgu sądu powiatowego w Grybowie;

IV. w okręgu sądu obwodowego w Wadowicach:

Malejowa przyległość do dóbr Wysoka w gminie katastralnej Malejowa w okręgu sądu powiatowego w Jordanowie, położonych według ustawy krajowej z 20 marca 1874 l. 29 Dz. ust. kraj. wygotowane za wykazy tych posiadłości tabularnych poczynając od dnia 30 listopada 1886 uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądnąć w dotyczącym sądzie kolegialnym a mianowicie wymienione pod I., w sądzie obwodowym w Tarnowie, pod II., w sądzie obwodowym w Rzeszowie, pod III., w sądzie obwodowym w Nowym Sączu, pod IV., w sądzie obwodowym w Wadowicach, jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności czy to zastawu, czy jakiebądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości wykazami tabularnemi objętej jedynie przez wpisanie do tych wykazów może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem w myśl § 8. ustawy z dnia 25 lipca 1871 nr. 96 d. p. p. postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych wykazów tabularnych,

Sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych wykazów tabularnych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności, lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jaki bądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych wykazów tabularnych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te wykazy lub do jej części jakie prawo zastawu służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzymiotnione, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, o już przy założeniu nowych wykazów tabularnych tamże wpisane nie zostały, aby z temi prawami zgłosili się do dotyczącego sądu kolegialnego a mianowicie co do wykazów tabularnych ad I, do sądu obwodowego w Tarnowie, ad II, do sądu obwodowego w Rzeszowie, ad III, do sądu obwodowego w Nowym Sączu, ad IV. do sądu obwodowego w Wadowicach, najdalej do dnia 31 grudnia 1887, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowych wykazach tabularnych zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyli.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go do pierwotnego stanu przywróconym, a do obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub rozszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo było już zapisane w dawniejsze księgi tabuli krajowej w miejsce których nowe wykazy tabularne wstępują, były wiadome z jakiej rezolucyi, sądow. lub jest przedmiotem dochodzenia w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Kraków, 13 października 1886.

L. 11073 (8922)

C. k. Komisya hipoteczna zawiadamia że arkusze posiadania i inne akta sporządzone w celu założenia księgi gruntowej dla gminy Nowytarg do powszechnego przejrzenia założone zostały.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnosić można w sadzie powiatowym, lub w dniu 18 grudnia 1886 przed komisarzem hipotecznym.

Nowytarg, dnia 9 grudnia 1886.

Konkursa.

L. 7183 (8924 1—3)

Poszukuje się dyetaryusza obznajomionego dokładnie z zaprowadzeniem ksiąg gruntowych za wynagrodzeniem 1 zł. dziennie.

Naczelnictwo sadu

Slemień, 7 grudnia 1886.

L. 8877 (8891 1—3)

Odnośnie do konkursu nr. 283 Gazety lwowskiej ogłoszonego czyni się wiadomem że konkurs na dwie posady systemizowanych dyetaryuszów tabularnych przy sądzie krajowym we Lwowie z dniem 10 stycznia 1887 upływa.

Lwów, dnia 7 grudnia 1886.

L. 4218 (8870 2—3)

Przy sądzie powiatowym w Czarnym Dunajcu jest do obsadzenia posada funkcyonaryusza Prokuratoryi Państwa z roczną renumeracyą 200 zł.

Ubiegający się o tę posadę winni wnieść podania w ciągu czterech tygodni od trzeciego ogłoszenia tego konkursu do Prokuratoryi Państwa w Nowym Sączu.

Nowy Sącz, 3 grudnia 1886.

L. 3033 (8936 1—3)

Niniejszem ogłasza się konkurs na następujące posady nauczycielskie w okręgu szkolnym Sokalskim: 1. Na trzy posady nauczycieli w cztero klasowej szkole wydziałowej z charakterem przemysłowym w Sokalu z których dwie do nauki przedmiotów grupy I. tj jezyków, historyi i geografi a jedna z grupy III. tj. do nauki rysunków historyi naturalnej i matemaki.

Do powyższych posad przywiązana jest płaca w kwocie 700 złr. rocznie a kandydoci na posadę z grupy pierwszej winni wykazać się że posiadają także uzdolnienie udzielania nauki robót ręcznych, tak zwanej nauki zręczności.

Kandydaci na posadę z grupy III. winni wykazać się świadectwem z odbytego kursu feryalnego przy c. k. szkole dla przemysłu artystycznego we Lwowie.

2. Jedna posada przy tej samej szkole nauczyciela rysunków fachowych, rzeźbiarstwa i modelowania z płacą 600 złr. kandydat winien wykazać się uzdolnieniem do samoistnego prowadzenia rzeźbiarstwa i przedłożyć świadectwo z odbytego kursu feryalnego dla nauki rysunków w c. k. szkole dla przemysłu artystycznego w Lwowie.

3. Jedna posada nauczyciela stolarstwa i tokarstwa z płacą roczną 400 złr.: kandydat winien wykazać się, iż może samodzielnie udzielać powyższych rzemiosł i że odbył kurs feryalny dla nauki rysunków przy c. k. szkole dla przemysłu artystycznego we Lwowie.

4. Jedna posada przy cztero klasowej szkole pospolitej połączonej, ze szkołą wydziałową w Sokalu z roczną płaca 500 złr.

5. Przy szkołach jednoklasowych etatowych z płacą 300 złr. wa. w powiecie Sokalskim, w Liskach, w Hulczu, w Szmitkowie, w Łuczycach, w Siebieczowie, w Kościaczynie i w Byszowie.

6. Przy szkołach filialnych z płacą 250 złr. wa. w Bobiatynie, w Komarowie, w Horbkowie i Kopytowie.

7. Jedna posada przy cztero klasowej szkole w Radziechowie powiecie Kamioneckim z roczną płacą 450 złr. Podania zaopatrzone w przepisane dokumenta służbowe należy wnieść za pośrednictwem swych przełożonych władz najdalej po koniec stycznia 1887 r.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej w Sokalu dnia 9 grudnia 1886.

Doniesienia prywatne.

L. 1355 (8868 2—3)

Obwieszczenie

Wydział Rady powiatowei brodzkiej podaje do wiadomości opodatkowanych w powiecie, że budżet powiatowy na rok 1887 i budżet budowy drogi powiatowej Brody-Załośce na rok 1887, zostały w myśl §. 30 o Repr. powiatowej wyłożone w biurze Wydziału powiatowego do przejrzenia przez opodatkowanych.

Z Wydziału Rady powiatowej

Brody, dnia 8 Grudnia 1886.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber.) Papier z c. k.